

Adroddiad Cywir,

~~Yn~~ O'r ~~Gwlad~~ ~~hyn~~

Pethau pennaf, ar a wnaeth, ac a ddwedodd

Uspryd Aflan,

YM

MASCON yn BURGUNDY;

Yn Nhŷ un

Mr. FRANCIS PEREAUD,

Gweinidog EGLWYS y Protestantiaid
yn y DREF honno:

A Offodwyd allan yn *Frangaeg* gantho ef
ei hun; a chwedi hynny yn *Saesoneg*, gan
un ac oedd a gwybodaeth neilltuol yng-
hylch y Stori hon:

Ac yn awr wedi ei gyfieithu yn *Gymraeg*,
gan S. H. o *Abertawe*.

Ai Brintio yn Lundain gan T. S, yn y flwyddyn. 1681.

(2)
I'm Parchedig a'm Dyscedig Ffrind,
Doctor Peter Du Moulin.

Syr,

ER fy môd yn tybied yr edrychwch ar fyng waith yn danfon attoch Lysr ffrangeg Mr. *Pereaud*, megis Peth ich dwyn ar gôt am yr Addewid ddiweddar y rym-godd bôdd i chwi ei gwneuthur i mi, ynghylch ei offod ef mewn Gwisc faisnig: Etto 'rwi 'n gobeithio, y gwnewch chwi y cyflawnder hynny i mi, ac y credwch, oni bae bod y matter yn anghyffredinol, ac oni bae bod fy llaw i (fel y gwyddoch chwi ei bôd hi) wedi ei rhag-offod at waith arall o natur anghyffelyb iawn, Myfi a'i tybygsw'n e'n Gam i'r Deyrnas, ac i chwitho, i fôd yn un math o Achos, i wneuthur hwnnw yn Gyfieithwr o Lyfrau rhai eraill, ac a eglurodd eisioes mewn amryw ieithoedd, mor abl y mae fo, i scrifennu rhai godidog o'i waith ei hun.

Rhaid i mi gyfaddef yn rhwydd i chwi, fod y gogwyddiadau nerthol, y rhai y mae dull fy mywyd, a'r Ddysc y mae fy mryd arni, gwedi weithio ynof i wann-gredu, ac i fod yn llêsg i goelio; a'r amryw ddychmygion twyllodrus, a'r ofer-goelion, y rhai (i'r gore o'm daliad fultw hyd yn hyn) ydynt arferol i ddiwyno y storïau ynghylch Ysprydion a Dewineffau neu witrhod, Rhaid i mi gyfaddef meddafi, fod y Gogwyddiadau, y Dychmygion, ar ofer-goelion hyn yn Bethau, ac a allent beri i mi fod yn dra hwyrfrydig, i roddi dim help, nac ich gwaith chwi yn goffod allan, nac i grediniaeth undyn o stori llai rhyfeddol nâ'r hon a offodwyd allan gan Mr. *Pereaud*.

Eithr fe ddarfu ir Gymdeithas y gefais i gyda'r Awdwr duwiol hwnnw, tra bŵm i yn *Geneva*, a'r Anrheg y rhyngodd bôdd iddo ddwyn i myfi o'r llyfr hwn mewn Scrifen, cyn ei brintio ef, mewn mann, lle yr oedd genni amser cyfaddas i ymosyn, yn gystal ynghylch y scrifenydd, ac ynghylch rhai pethau yn y llyfr, fe ddarfu meddafi ir Gymdeithas hon, ar ymosyniad hyn, orchfygu ynosi ar y Diwedd (am y Traethawd hwn) fy holl arewylysgarwch a'm annueddai safadwy i gredu pethau dieithr.

A chan fy môl yn deall, i chwi dderbyn cyfrif, oddiwrth yr Ysgolhaig mawr a'r Gwr rhagorol hwnnw, eich Tâd, am Mr. *Percival* ei hunan, ac am lawer o bethau yn perthynnu i'r llyfr ef: nid oes genni reswm i dybied llai, ond mai megis ac y dŵg eich gwybodaeth chwi yn y ieithoedd, o'r hon ac ir hon y mae y Traethawd hwn i gael ei gyfieithu, yr uchelfraint fwyaf iddo, ac a allo ei dderbyn oddiwrth Law cyfieithydd; felly y Bydd y Bri a'r Parch y rydd eich Henw chwi a'ch Tâd dyscedig iddo, mor nerthol ac y dichon dim o'r natur hynny fôd, i beri ir Darllenwyr pwylllog gredu cymmaint y pethau rhyfeddol y fydd yntho, ac yr wyfi yn gobeithio eich bod chwi yn credu y Gwirionedd mawr hyn, o'm bôl i chwi,

Syr,

In ffrind tra chariadus ac yn

Wafnamachwr gofymgedig

Robert Boyle.

*Ir Anrhydeddus a'r tra rhagorol mewn Duw:
ioldeb a Dysc*

Mr. ROBERT BOYLE.

Syr,

MEwn ufydd-dod ir Gorchymyn y ryngodd bodd i chwi ei roddi i mi, myfi a gyfieithiais y stori ryfeddol hon, teilwng iw gwybod gan bawb, megis peth sy'n gwafiaerhu yn rhagorawl, i argyhoeddu yr Athistiaid (sef y Sawl nid yw'n credu fod Duw) a'r Sawl nid yw ond hamner credu, o'r amferoedd hyn: y rhai gan inwyaf a bersivariant eu hunain, nad oes yn y Byd y fath berth ac un rhwy sylwedd Ysrydol, anghorphorol, a deallus. A rhai o honynt a ddywedant y peth y mae y rhan fwyaf o honynt yn ei feddwl, *Mai Pe gallent hwy gael un math o sicrwyd fod Cythreuliaid, yna y credent hwy befyd fod Duw.*

Ac i gadarnhau y rhain, sy'n cymmeryd arnynt yr Enw o wyr synhwyrol iawn, yn eu hanghrediniaeth echryllon, braidd y datcuddia Satan ei hunan un-waith mewn Oes, mewn un math o agwedd weledig, neu fel y gellir eiglywed ef; ond naill ai i Ddynion gwael anwybodus, ac i naturiaethau fwyaf annifeilaidd, mewn rhwy anial-wch wyllt bellennig, neu ynte os yng hyfeillach swyn-gysfarediwyr, y rhai ydynt gyfrwyfach, y mae hynny yn unig mewn ymddiddan daigrel; fel y cyfrifi i cyfaddesiad y rhai cyntaf megis peth yn tarddu allan o Dardh tew, a geri neu felancholi llyalyd, fel pe bae hynny yr unig Ddiawl, ac fydd yn isurfio cyfarfodau a dawnfiau'r witrhod yn eu mhennyddiau hwynt; ac fel y cyfrifed
proffes

proffes y lleill yn Dwyll Dynion Drwg, y cyfryw ac ydyw yr holl swyngyfaredd-wyr.

Ac yn yr un môld, pan y sonnier wrthynt am ddynion à Cythreuliaid ynthynt, y maent yn bwrw afreolaeth y rheini ar glefydau neu ar hudoliaeth. A gwir ydyw fod y Diawl yn gwneuthur y niwed mwyaf, lle y gwelir ac y clywir ef leiaf, a lle y gochilir leiaf rhagddo. Ac am hynny 'r wi 'n credu yn ddilys, nas gwnaeth efe fwy o gam â'i Deyrnas mewn llawer Oes, nag y wnaeth efe trwy amlygu ei hun mor eglur ac mor agored yn y pethau a adroddir ymma. Canys trwy hyn ni adawodd efe le yn y Byd, i Anghrediniaeth yr Athistiaid haerllyg i redeg iddo. Ac er bod hwn yn Gythrael cyfrwys, etto yn hyn o ran, nid oedd efe yn gwbl ddyfgedig yn Neddfau uffern.

Llawer o Draethiadau fydd allan ynghylch cythreuliaid yn amlygu eu hunain: eithr yn Hystori yr esengyl y mae y rhai sicraf, y môld y llefarodd y Diawlaid yn grôch, yn y cyrph a feddiannafant, yng wydd tyrfaeodd mawrion; yr hyn a wnaethant hwy, wedi gwasgu arnynt a'u brawychu gan bresennoldeb Arglwydd y Bywyd, eu Llywydd a'u Barnwr.

Eithr ni fynegodd un Hystori, na sanctaidd nac halogedig, na hên na newydd, y fath amlygiad ewyllysgar, cyhoeddus, parhaus, a di-wad, o eiddo 'r Yspryd aflan, ac y mae hon yn ei fynegi. Canys nid oedd cynnesin Gyrchfa y cythrael hwn, at Swyn-gyfareddwyr a Dewineffau, eithr at Ddynion duwiol; A hynny nid mewn Congl, neu mewn Anialwch, ond yng hanol Dinas fawr, mewn Ty, lle yr oedd llaweroedd yn dyfod beunydd i wrando arno fo 'n llefaru, a lle 'roedd rhai o grefyddau gwrthwyneb iw gilydd yn ymgynnull ynghyd. A pharodwyd y rheini, i wradwyddo y Sawl nid oeddynt o'u barn, a fu yn Achos, nid yn unig i Ben-llywodraethwr, eithr hefyd i Eſcôb y Lle, i Holi y matter yn fanol, trwy yr hyn y cyflawn gadarnhawyd Gwirionedd y peth.

Yr holl Bethau hyn, a llawer ychwanegy fynegwyd.

im Tâd parchedig, pan yr oedd efe yn Ben-llywydd yng-Hymmanfa Eglwyswyr y Deyrnas yn y Parthau hynny, gan y Gwr y bu 'r afreolaeth hyn yn ei Dy, fef, Awdwr y Llyfr hwn, Gweinidog duwiol, pwyllog, a pharchedig, yr hwn (os yw efe yn awr yn fyw) fydd tu hwnt i bedwar ugain oed. Fe scrifennodd y Traethawd hyn, pan yr oedd y pethau yn newydd yn ei goffadwriaeth ef, ond nis printiodd efe mo honones ym mhen un-mlynedd a dengain gwedyn, yn y flwyddyn 1653, wedi ei gymmell i wneuthur felly, trwy yr amryw Draethiadau o'r stori hon, a wascarwyd ar llêd, a rhai o honynt hwy yn anghyttun ai gilydd. A chyda hwn fe osododd allan Lyfr ynghylch Cythreuliaid a Witlhod, o'r Enw *Demonologia*, llyfr y dâl ei ddiarllain.

Yn yr holl brofedigaethau hyn, fe ymddygodd ei hunan yn ddoeth, yn wrol ac yn dduwiol; canys fo wrthwyneboedd y Diawl yn wastadol yn ei amryw rithiau, pa un byr nag ai o Angel y goleuni, neu ynte o Elyn cyhoeddus i Dduw. Fo'i temptiwyd ef gan yr yspryd drwg, weithie i fod yn rhy fanol, weithie i fycoldeb, weithie i arfwydo, weithie i gellwair a digrifwch: eithr yr un oedd y Gwr da bob amser, fef, yn sobr, yn ddianwadal ac yn ddifrifol, yn ceryddu y Cythrel, ac yn arfer Arfau cyfiawnder yn ei erbyn ef, ar y llaw ddeheu ac ar y llaw affwy. Ac yn ei hyder ar Dduw ni bu pâl arno; canys dros yr holl amser o'r eledigaeth hyn, ni adawodd Duw i'r Cythrael bywiog hwnnw wneuthur iddo niweid yn y byd, nac i un o'i eiddo ef, nac yn eu personau, nac yn eu Da; ac ym mhen can nbiwrnod, fe swriodd Duw y Cythrel allan o'i Gastell y drais-feddiannod efe.

Mae fy mhoen i yng-hysieithiad y llyfr hwn mor wael, ac nas dodafwn i fy Enw wrtho, oni buafle i chwi dybied Syr, y bydde fyng wybodaeth i ynghylch gwirionedd y stori hon, trwy 'r Adroddiad a wnaeth fy Nhâd parchedig o honi wrthifi, yn beth cadharnhad iw siccrwydd hi. Myfi a'i derbynniais hi o ail law, etto o law siccr.

Eithr

Eithr chychwi fyr, a gawfoch oddiwrth yr Awdwr ei hunan hyspyrwydd agofach, yr hyn wedi ei ossod o flaen y llyfr hwn, a rydd iddo fynediad rhwydd a diddadi, i gael ei dderbyn i Grediniaeth y Darllenwyr manolaf, a doethaf. Ac ni bydd eu Tyb hwynt ddim yn llai am lesiad y stori hon, nag y bydd e am ei gwirionedd hi, pan y gwelant hwy, fod Gwr, mor uchel mewn Dysc, mor ddwfn mewn Barn, mor ddiragrith mewn Duwioldeb, ac mor hynod mewn Gweithredoedd da, gwedi barnu, y bydd hi o ddefnydd rhagorol i argyhoeddu y rhai nid yw 'n credu, ac i gadarnhau y Sawl fy yn y ffydd. Minne hefyd fy hunan trwy hyn a gaf yr uchel-fraint hon, o fod yn gydnabyddus i'r Byd, fy môd i gwedi fy anrhydeddu a'ch Gorchmynnion chwi, a bod yn hôff gennif i ddangos fy hunan, fy môd i chwi

Syr,

Yn dda gostyngedig ac uffydd Wasa-
naethwr, a gwir Anrhydeddwr

Peter Du Moulin.

Llythyr at y Darllenwyr.

Ddarllenwyr cariadus,

DYmma i chwi stori wedi ei chyfieithu yn gymraeg, yn cynnwys ynddi gyfrif, ynghylch pethau rhyfeddol y wnaeth ac a ddwedodd Yspryd drwg, yn nhŷ Gweinidog duwiol yn *Ffrainge*, wedi ei ddanfôn ich plith, ich cadharnhau chwi yn y Gwirionedd hyn, sef, *Bôd cythreuliaid*; mewn gobaith, mae po fwyaf y bo chwi wedi eich sefydlu yn y grediniaeth hon, mae mwy fydd eich gofal chwi ymma, i ochelyd profedigaethe yr ysprydion melltigedig hyn, rhag ofn i Dduw eich taflu chwi i Uffern, i fyw gyda nhwy ar ôl hyn.

Ac er bod y Scrythyrau sanctaidd yn dala allan yn eglur ddigon, *Fod Cythreuliaid*; etto pan bo Duw yn rhoddi i ni, trwy ei ragluniaeth neu drefniad o fatterion y Byd, ychwaneg o Siccrwydd am y Peth, Gweddus yw i ni ddal sulw ar, a chymmeryd Addysg oddiwrth hynny.

Megis y mae Rhwymiad Satan rhwy brydie, a'i Attaliad ef rhag gwneuthur drwg i neb, yn ũn o Drugareddau Duw ir Byd: felly y mae ei Olyngiad ef yn rhydd ar brydie eraill, i frwychu ac i wneuthur niwed i Ddâ ac i Ddynion, yn ũn o wialennau a Barnedigaethau Duw ar y Byd, i brofi ffydd ac amynedd y Duwiol megis y profwyd Job, neu ynte i gospi yr Annwïol megis y cospiwyd Ahab, twy ollwng Satan yn rhydd arnynt; ac am hynny peth yw hyn i ddal sulw arno, ac i aderyn Addysg oddiwrtho; canys fel hyn y dywed yr Arglwydd, Gwrandewch y Wialen a Phwy a'i hordeiniodd.
Nat. 12. 12. Dat. 20. 1, 2, 3. I Bren. 22. 22. Mic. 6. 9.

Ac fel y gwasnaetha y Traethawd hwn, ich sefydlu chwi yn y Gwirionedd mawr hyn, sef, *Bôd Cythreuliaid*; felly hefyd y gwasnaetha fo, ich cadharnhau chwi mewn Gwirionedd arall fydd fwy pwyfig o lawer, sef, *Bôd Duw*: ac am hynny y dilyt bod yn grefyddol ac yn rasol, fel y gellir

gellir bod ar y ffordd i gael ei ffafor ef ymma, ac i fyw gydag ef ar ôl hyn.

Fe ddichon Rhewm Dyn gasclu oddiwrth amryw Be-
thau, *Fod Duw*, ac yn enwedig oddiwrth Waith y Grea-
digaeth, ac oddiwrth y Dychryn sydd yng Hydwybodau
Dynion ar ôl gwneuthur rhyw fowr-ddrwg, ac oddi-
wrth yr ystyriaeth hyn o fod Cythreuliaid.

Pan y gwelo Dyn y Nefoedd, yr Haul, y Lleuad, y
Sêr, y Ddaiar, a'r Moroedd, pob peth yn drefnus yn ei
Lê, y naill yn wfaethgar i'r llall, a'r cwbl yn wfaethgar
i Ddyn, y Creadur pennaf yn y Byd, fo Ddichon, gasclu
oddiwrth hynny trwy Reswn, mae Siccr a Dilys ydyw,
Fod Duw; canys fel y dwed Mr. Perkins, Pan ystyriwyf
ffrâm (Gwêdd) a rhyfeddol wneuthuriad y Byd, yr wyfi yn
tybied yn of fy hun, nas galle Greaduriaid mor druan ar sydd
ynddo (megis y Dynion, yr Annifeiliaid, yr Adar a'r Pys-
god) wneuthur mo hwn, ac nas galle'r Byd chwaith ei wne-
thur ei hun: ac o herwydd hynny, gan na alle'r creaduriaid
wneuthur mo'r Byd, na'r Byd chwaith wneuthur ei hun, Rhaid
yw bod Duw (heb law y pethau hyn ôl) ar a wnaeth y Byd. Me-
gis ac ped fae Gwr yn dysod i Wlad ddieithr, a gweled yno
ryw Adeiliadau tîg a choſt-fawr (megis Tai a chestyll) ac
etto heb gysarfod yno ag un Creadur byw ond yn unig Ebe-
diaid y Nefoedd, a Bwystfilod y Ddaiar, nis tybia hwnnw mai
'r Adar neu'r Annifeiliaid a gododd yr Adeiliadau hynny i
fynu: ond Fo a ddeall ac a wyr yn y man (wrth Reswm)
mai naill ai y mae, neu fe a fu (ryw amser) Ddynion yno
ac a'u cododd hwynt i fynu: yn yr ūn môd, wrth waith y
Greadigaeth y gellir deall (wrth reswm) *Fod Duw*, yr hwn
a greawdd y cwbl. Rhuf. i. 20.

Felly hysg (medd Mr. Perkins) y dichon Dyn gasclu trwy
Reswm, oddiwrth y Dychryn sydd yng Hydwybodau Dynion, ar
ôl gwneuthur rhyw fowr-ddrwg, mai dilys a siccr ydyw, *Fod*
Duw; canys y neb a wnelo ryw Ddrwg, megis Llofruddiaeth,
Godineb, Torr-priodas, Cabled a'r Fath; er celu a chuddio o
hono y Drwg a wnaeth (fel nas gwyppo un dyn byw ddin
oddiwrtho) etto y mae efe yn clywed yn fynych iawn
y fath

y fath wafefa yn ei gydwybod, mal pe byddei Tân uffern wedi ennyn oddi-fewn iddo: A rheswm cadarn yw hwn i ddangos *Fod Duw*, ger bron gorseddfainge pa un y bydd rhaid iddo ddyfod i ateb am ei weithredoedd. *Psal. 14. 5. Rhof. 2. 15.*

Ac fel y bo i chwi weled pa fodd y dichon Rheswm Dyn gasclu *Fod Duw* gan *fod cythreuliaid*, ystyriwch yr amryw Ddrygan y wnaeth *Satan* gynt, tel y crybwyllir am danynt yn y *Scrythyrau*.

Pwy a demptiodd ac a dynnodd *Adda* ac *Efa*, ac ynddynt hwy holl ddynol ryw i beche, ac felly i ddestywio eu hunain ond *Satan* yr hên Saph? *Dat. 20. 2.*

Pwy a demptiodd *Dafydd* (mewn balchder) i beri rhifo pob pen yn ei Deyrnas, nes digio Duw, a dyfod plâ i ddifetha deng mîl a thrugain mîl oi bobl ef, ond *Satan*? *1 Chron. 21. 1. 14.*

Pwy a yrrodd y *Sabeaid* a'r *Caldeaid* i ddwyn Dâ *Job*, ac i ladd ei weision ef? a Phwy a ddaeth â Than o'r Awyr i losci ei ddefaid ef, a gwynt o'r anialwch i dafllu'r Ty i lawr ar ei Blant ef nes ei lladd hwynt? a Phwy a darawodd *Job* ei hunan â chornwydydd blîn, o' wadn ei droed hyd ei gorvn ond *Satan*? *Job, pen 1. a'r 2.*

Pwy yn nyddiau'n prynwr ar y Ddaiar ond rhyw Gythrel a dafiei Lange, weithie ir Tân, weithie ir Dwr, ac a'i dryllie ef hyd onis malei ewyn ac yr ysfyrnygei ei ddanedd, gan ddihoeni ar ei draed? *Mar. 9. 23.*

Pwy ond Cythreuliaid yn amser Christ a wnaeth rai mor greulon, fel nad allai neb fyned y ffordd yr oedd-ynt arni? ac wedi eu bwrw hwynt allan o'r Dynion, a myned o honynt i genfaint o Fôch, pwy ond y nhwy a wnaeth ir môch ruthro tros y dibyn, nes eu boddi oll yn y môr, ynghylch dwy fil o honynt? *Matth. 8. Mar. 5.*

A thrwy gymmorth pwy ond trwy gymmorth Diawlaid, y gwnaeth Confurwyr, Rheibwyr a Witshod ddrygan ~~awrion~~ awrion, o amser i amser, i Ddâ ac i Ddynion?

Yn

Yn awr gan fod y cythreuliaid oll, y pennaf a'r isse-
af o honynt yn ddrwg ynthynt eu hunain, *Joan. 8. 44.*
2 Pet. 2. 4. a chan eu bod hwy hefyd yn gyfrwys (me-
gis feirph) i ddychymmig drwg i eraill, ac yn alluog i
gyflawni hynny, fel y dangoswyd o'r blaen, ac yn aml
mewn nifer, canys yr oedd lleng (*gwedi chwe mil o honynt*)
mewn un Dyn, *Luc. 8.* Ni allwn yn hawdd gasclu
trwy reswm, *mai rhaid yw bod Duw*, sef ũn ac fydd
uwch nag hwynt-hwy mewn *Gallu*, yn Dda yntho ei hu-
nan, ac yn Dda wrth y Byd, i attal y cythreuliaid hyn,
oddiwrth wneuthur y Drygioni a ewyllysient ei wneut-
hur; oni bae hynny ni byddei ond ochain a galar ym-
mhob mann.

Yr un Ddibenydd a ddacthe i *Job* ac a ddaeth iw Blant
a'i Weision ef, oni buasse fod *Duw* i ddala *Satan* wrth
gadwyn, fel nad allai fo fyned ym-mhellach nag yr oedd
efe yn cenhadu iddo. *Job. 2. 6.*

Mae hyn yn siccr ac yn Ddilys, Oni bae bod Duw, sef,
Creawdwr, Meddiannydd, a Phen-llywodraethwr pob dim
oll, yr hwn sydd anseidrol mewn Doethineb, Tosturi, Tirio-
neb, Trugaredd a Daieni, i edrych at, ac i ofalu am y
Byd: ac oni bae ei fod efe hefyd yn llawn Gallu i ffrwyno,
ac i gadw y Cybrenkaid hyn dan Llaw, ac iw battal hwynt
rhag bwrw eu llied a'r Dda ac ar Ddynion, Gwae, Gwae,
Gwae a fyddo i'r holl Fyd.

Nid ydyw yn afreidiol gossod ar lawr y pethau hyn o
ilaen pobl; canys y mae Bagad yn byw yn y fath fôdd,
fel pe ni baent yn credu (neu ar y lleiaf fel pe ni baent
yn credu fel y dylent) *Fod Duw, Fod Diawl, Fod Nef,*
Fod Uffern.

Pe bae pobl yn credu hyn fel y dylent, hwy a rodi-
ent gyda 'r rhan lleiaf o ddynion, yn y ffordd gŵl sydd yn
arwain at *Ddaw i'r Nef*, ac nid gyda 'r rhan fwyaf yn y
ffordd lydan sydd yn arwain at y *Diawl i Uffern.* *Mat.*
7. 13, 14. * Hwy a edifarhaent am eu pechodau hên
a newyd, † ac a daer geisient *Trugaredd a heddwch*
Duw

Duw trwy *Jesu Ghrif*: || Hwya garent Dduw ac a'i hof-
 nent ag ofn parchedig, ac a'i gwafanaethent, gan * ymegnio
 gadw ei orchymynnion ef: † Hwya grynent wrth eu fy-
 gythion ef, || ac a ymhyfrydent yn ddifawr yn ei Air ef
 ac a * ochelent i ddigio ef trwy bechu yn ei erbyn ef. * *Luc*
15. 21. † Luc. 18. 13. || 1 Ioan. 4. 19. Heb. 12. 28
 * *1 Ioan. 2. 3, 4. † Efa. 66. 2. || Psal. 1. 2. * Gal. 5*
 24.

Eithr och Dduw nid oes ond nifer fechan o'r Byd yn
 byw felly; canys os edrychwn ni ar ymarweddiad cyffre-
 din y Byd, ni allwn wneud, fod y rhan fwyaf o bobl ysy-
 weth, yn Weithredwyr anwiredd, a'i bod nhwy yn fyr-
 thio i bechod, nid trwy wendid fel y mae'r Duwiol yn
 fyrthio iddo, ond eu bod nhwy yn gwneuthur arfer gyffre-
 din o hono; yr hyn beth nis byddei, pe bae Gras ynddynt,
 a phe baent yn credu fel y dylent. *Rhuf. 6. 14.*

Gwelwn fel y mae'r Byd yn heidio a Thyngwyr, Rheg-
 wyr yn offrymmu eu Heneidiau i'r Diawl ar bob achos, Ha-
 logwyr sabboth, Putteinwyr, Rhagrithwyr, Maliswyr,
 Celwyddwyr, Anudonwyr, Enllibwyr, a Gwatwarwyr
 sancteiddrwydd.

Gwelwn ym-mhellach lawned yw'r Byd o Feddwon,
 Beilchion, Cebyddion, Ffeillstion, Lladron, Anrhugarogi-
 on wrth y tlawd, ac o Annuwiolion, sef, rhai nad yw'n
 galw ar Dduw na'i fodi ef, nac o'r neilltu wrthynt eu hu-
 nain, nac yn eu Teuluoedd, nac ysgatfydd uwch ben eu
 bwyd wrth giniawa a swperu.

Gwelwn hefyd mai yr ydys yn gwneuthur cam ag ym-
 ddifaid, a Gwagedd gweddwon, a'r gwann ei gallu i am-
 ddiffyn eu hunain trwy gyfraith rhag gorthrymderau, ac a
 Gweithwyr tlodion, trwy beidio talu iddynt eu llawn gy-
 floge, neu ynte trwy eu talu hwynt, mewn yd ag enllyn
 gwael, ai bris tu hwnt i bris y goreu ar y Farchnad: a gw-
 elwn fel yr ydys yn malu wynebau Deiliaid ac Hafodwyr,
 gan ddelio yn galed ac yn doft ag hwyntwyr, ac fel yr ydys
 yn twyllo gwirionaid am eu Tai a'u Tiroedd mewn amryw
 leoedd.

Er nad yw'r rhain a'r cyffelib yn gwadu mewn geir-
 ie Fod Duw, a Diawl, a Nef, ac Uffern, etto y ma-
 ent yn gwneuthur felly trwy eu Gweithredoedd. *Twm*
 1. 16.

Pe bae pobl yn credu y pethau hyn fel y dylent,
 gan eu siccerhau eu hunain yn eu cylch hwynt, trwy
 eu dwys ystyried hwynt yn eu calonau, a'r Sail fydd
 gennym am gredu eu bod hwynt, fe fyddde'r gredi-
 niaeth honno yn Achos, o fod gwell wyneb gan y
 Byd nag y fydd gantho'rwan: ac ni byddei'r Annu-
 wioldeb, a'r Anghyfiawnder; a'r Anrhugarogrwydd, a'r
 Bradwriaeth, a'r Heidiau craill o'r pechodau hynny
 yntho ac y fydd yntho'rwan; eithr fe fyddde pobl yn
 byw, yn Dduwiol, yn Sobr, ac yn Gyfiawn yn y
 Byd presennol, a thrwy hynny hwy a ddangosfent, fod
 ynddynt wir ddymyniad, i fyw ar ôl hyn gyda Duw yn
 y Nef, a gwir Ofal i ochelyd byw gyda'r Diawl yn
 Uffern.

Meddyliwch yn synych, *Fod Duw* yr hwn a roddes i
 ni Gyfraith sanctaidd, a'n bod ninne wedi torri'r gy-
 fraith honno (1) mîl a mîl o weithie, (2) a'n bôd ni yn
 haeddu Damnedigaeth tragwyddol yn Uffern gyda
 'r Diawl a'i Angelion, am y pechodau a wnaethom ni
 yn erbyn y Gyfraith honno, (3) ac nad oes ffordd i
 gael maddeuant am danynt ond yn unig trwy ac er
 mwyn Jesu Grist, (4) ac na cheidw Christ neb ond
 y Sawl sy'n credu ynddo (5) â chalon edifeiriol am
 eu pechodau, (6) ac â gwir bwrpas ynddynt i droi
 oddiwrthynt, (7) ac i fyw yn sanctaidd o hynny
 allan: (8) a meddyliwch hefyd y caiff y rheini fy-
 wyd tragwyddol ar ôl hyn gydag efe yn y Nef, mewn
 mawr (9) Ogoniant a llawenydd; ond y bydd (10)
 rhan Gweithredwyr anwiredd yn y llynn fydd yn llosgi
 â Thân a Brwmstan yn oes oesoedd, gyda'r Diafol a'i
 Angelion; (11) ac mai megis ac y bydd Gogoniant y

Duwiol yn y nef tu hwnt i ddim ar a welodd Llygad, ar a glywodd Clûst, nac a ddaeth i Galon Dyn erioed i feddwl am dano; (12) felly yn yr un môld y bydd peenau'r Annawiol yn Ufarn, tu hwnt i ddim ar a welwyd, ar a glybwyd, nac ar a ddaeth i galon Dyn i feddwl am dano. (1) *Psal.* 40. 12. (2) *Rhes.* 6, 23. (3) *Act.* 4. 12. (4) *Mar.* 16. 16. (5) *Luk.* 13. 3. (6) *Esay.* 5. 7. (7) *Hebr.* 12. 14. (8) *Matth.* 25. 46. (9) *Matth.* 13. 43. (10) *Mat.* 21. 8. *Mat.* 25. 41. (11) *1 Corinth.* 2. 9. (12) *Mar.* 9. 44.

Eithr nid yw pobl annawiol yn meddwl am, nac yn credu y pethau hyn fel y dylent: y Sawl o honynt ac fydd yn credu fod Duw, hwy a synnant ei fod ef yn Drugaredd i gyd, lle y mae efe yn gyfiawn i gospi'r Anghredadwy a'r Anedifeiriol yn drwm ac yn dost, yn gystal ac yn Drugarog i fadde ac i gadw y ffyddloniaid neu'r Edifeiriol: ac am hynny, er annawioled y mae rhai yn byw, ac er eu bod nhwy yn chwrengu meddwdod at fyched; etto y maent yn dywedyd heddwch wrth eu calonnau eu hunain, y peth nid yw Duw yn ei ddywedyd wrthynt, ond y mae efe yn eu bygwyth hwynt yn galed yn ei Air, eithr nid ydynt yn credu y bydd eu Diwedd hwynt yn ôl y Bygythion hynny. *Exod.* 34. 6, 7. *Deuter.* 29. 19, 20. *Esay.* 57. 21.

Myfi a glywais stori am wr a ddeffroedd o farw i fyw, a dywedyd o hono fo y Geiriau hyn, sef, *Nid oes neb yn credu, Nid oes neb yn credu, Nid oes neb yn credu:* A phan y gofymwyd iddo, Beth oedd yr hyn nad oedd neb yn ei gredu; Fo atebodd, *Nid oes neb yn credu, mor Fanol y mae Duw yn Holi, mor Gyfiawn y mae Duw yn Barnu, ac mor Dosted y mae Duw yn Cospi.* Ond yr wyf i'n cofio yr hyn a ddywedodd *Abraham wrth Difes, Omi wrandawant ar Moses a'r Prophwydi,* (hynny

(bynny yw ar y scrjthyrâu a scrjsennwyd gan Moses a'r Pro-
phwydi) ni chredant chwaith , pe codei un oddi wrth
y meirw *Luc. 16. 31.* Meddylwch am hyn, a Duw a
roddo i chwi Ddeall ym mhob peth. Byddwch wych,
yr wyfi 'n gorphwys

Abertawe y

13. o Fis Hydref,

1680.

Stephen Hughes
Eich Gwasanaethwr yn
yr Arglwydd

Stephen Hughes

B 2

Adroddiad

Stephen Hughes

115 2000

116 2100

Book 1715

117 2200

118 2300

119 2400

120 2500

121 2600

122 2700

123 2800

Adroddiad Cywir,

O'r

Pethe Pennaf, y wnaeth, ac a ddwedodd

Uspryd Aflan,

YM

MASCON, &c.

Y Pedwrydd dydd ar ddec o fis *Medi*, yn y flwyddyn 1612, mi aethym gydag un o Henuriaid yr Eglwys ym *Mascon*, i gymmanta yr Eglwyswyr yn nhre *Couches*; ac ni ddychwelafom ym mhenn pum nhiwrnod.

A chweddi dysod adres, mi welwn yn eglur, wrth wnechpryd fy ngwraig a'i morwyn, eu bôd nhwy mewn dyffwrdd mawr iawn.

A phan yr ymosynnais i am yr achos o'r newid mawr hwnnw ynddynt; fe ddywedodd fy ngwraig wrthyf, ddarfod i ryw beth, ni wydde hi pa beth, y nos

gwedi fy myned i oddi cartref, dorri ei chwfc gyntaf hi; trwy dynnu o amgylch, gyda nerth a thrwst mawr, gwtens y gwely yn yr hwn yr oedd hi yn gorwedd:

A darfod ir forwyn, yr hon oedd yn cyfcu mewn gwely arall yn yr un stafell, gwedi clywed hynny, gyfodi ar frys a rhedeg atti, i wybod beth oedd y parter; eithr nas gwelodd hi ddim; ie gael o honi daryse a ffenestri'r stafell honno ynghaued ynglôs iawn, fel y cauodd hi hwynt cyn ei myned ir gwely.

Dywedodd fy ngwraig wrthif hefyd, ddarfod iddi hi, oblegit yr hyn y ddigwyddodd, heri ir forwyn orwedd gyda hi yr ail nôs: ond eyn gynted ac yr oeddynt yn y gwely, glywed o honny y ryw beth yn tynnu'r blancedi oddi arnynt: a darfod ir forwyn ar hyany gyfodi o'r gwely, a myned allan o'r stafell honno, yr hon oedd yng-hanol y Ty; eithr cael o honi y drws gwedi foltio, nid yn unig o'r tu fewn, megis y boddodd hi ef, eithr hefyd o'r tu allan; a chyn gael o honi wybod hynny, pan y ceisiodd hi agoryd y drws gwedi ei ddadfoltio ef, hi a glywe ymosodiad yn ei herbyn, megis a phe buafe ddyn o'r tu allan yn ymwithio yn ymhwynneb iddi.

Yn hwn welodd y forwyn, ei bod hi gwedi ei chau i mewn, hi a aiwodd ar lange, yr hwn oedd yn gorwedd mewn stafell arall, yr y rhan flaenaf o'r ty; ac efe a gyfododd i agoryd y drws iddi; eithr nid ynganodd hi air wrtho ef ynghylch yr afreolaeth hyn, rhag ohi ei frwythu ef: ond gwedi canya canwyll, hi ganfydded i lestri prës a pheitir gwedi eu taffu o bobru yn y gegin; a pha rai y gwnaeth yr ysfryd drwg y rhes honno, a'r nosweithie y ganlynodd, y cyfryw gainge ynfyd, ac a wneir (*yn-fringe*) ar briedas henwidw, neu wrth gafglu gwenyn i lester, drwy guro pedyll a chrochannu.

Wedi clywed hyn, nid allaf i lai na chyffaddef, nas darfu i ryw frawd fy nala i; etto mi bwrpassais, na rown ormod cool i'r fath fteri rŷfeddol; ac nas llwyf angbredwn hi hefyd.

Amryw feddyliau a redent i'm calon. Weithie mi ystyriwn wendid at y gwagedd: weithie mi dybiwn, nad oedd y cwl ond amfod rhyw ddyg-dwyn caddiedig yn y ty. Am hynny cyn fy myned i'r gwely, mi chwiliais holl ponglau'r ty yn fanol, gan foltio a barro'r holl daryfe, a chan'r llenefti, ie a thyllau'r cathe, heb adel dim heb edrych atto; ac a alle roddi achlysur i dybied mai rwyll oedd y peth. Ac ar ôl gweddio gyda'm teulu, mi aethym i'm gwely, tra'r ydoedd fy ngwraig a'm morwyn yn wyddu wrth y tân, a lamp yn llosgi ar y bwrdd.

Braidd yr oeddwn yn fy ngwely, ond wle mi glyw fawr yn dyfod oddiwrth y gegin, megis rholiad beirio o goed tân, wedi dylfu â nerth mawr. Clywais hefyd ym astylled pated y gegin, weithie megis â phen bys, weithie megis ag ewinedd, weithie megis â dwyn; ac yna sefydlyn y dyrnodie. Llauer o berthe hefyd a ddaeth yr erbyn yr astylled hynny, megis plâs, trenshwfre, a lledwade; a gwnaed cerdd â hiddl o brês (gocian â'i modrwyau) ac â rhai offerynnau o'r gegin.

Ar ôl gwrandeo'n ddyfal ar y trwm hyn, mi gyfodais o'm gwely, a chan gymneryd fy nghleddyf mi aethym i'r itafell, lle y cedwid yr holl ddwndwr hyn, a'r forwyn yn dala'r ganwyll o'm blaen; ac a chwiliais yn fanol, i edrych a oedd neb wedi ymguddio yn y ty; ond pan nas cefais i neb, mi a ddychwelais i'm gwely. A chweddi dechreu o'r ddwndwr drachefn, mi godais eilchwaith, ac a chwiliais drachefn, ond i gyd yn ofer.

I'na y dechreuais i dleall mewn gwirionedd, nad allai bys i gyd ddyfod oddiwrth neb, onid oddiwrth rhyw

rhwy yspryd drwg; ac felly mi drenliais y rhan arall o'r nôs, yn y cysryw fraw, ac fydd hawdd i un-dyn ddeall pa fath ydoedd.

Y dydd nesaf yn fore iawn mi fynegais y matter i Henuriaid yr Eglwys: ië mi a'i bernais yn gymmwys hyspyllu 'r peth i Mr. *Ffrancis Tornus*, Scrifennydd y Brenin, a Gwr o gyfraith ym *Mascon*, er ei fod e'n baptist ac yn wresog iawn tros ei grefydd; a chyn diweddau mi roddaf fy rhesyfme am hynny. A chweddi hyspyllu 'r matter iddynt, ni ffaelodd ar un o honynt ddyfod, i ymwelwedd â mi bob nôs, naill ai i gyd ynghyd, neu ynter ar gylch, cyhyd o amser ac y parhâodd yr aflonyddwch hwnnw yn fy nhy, gan wiliad gyda mi hyd hanner nos, a weithie'n hwy.

Y nôs gyntaf ac y daethant hwy, a rhai nosweithie ar ôl hynny, fe ymattaliodd yr yspryd drwg, oddiwrth wneuthur na thrwst na chynwrf yn y byd yn eu gwydd hwynt, fel petteise'n anewyllysgar i wneuthur ei hun yn gydnabyddus iddynt.

Eithr ar y diwedd, ar yr ugeinfed dydd o fis Medi, yng-hylch naw o'r glôch, fo ddatcuddiodd ei hun yn amlyg o'w 'n ydoedd efe: canys yn ein gwyllydd ni ôl, a Mr. *...* un o'r cwmpeini, fo ddechrenodd chwibannu a *...* ac uchel iawn deir-gwaith neu bedair; ac yn y *...* ffurfiodd leserydd, y cysryw ac y allem ni ei ddeall, etto yn lied gryg, a hynny ynghylch tri neu bedwar cam oddiwrthym fel y cybygem ni.

Ar geiriau cyntaf ac y lefarodd efe oedd y rhain dan gannu, *vingt et deux deniers*, hynny ydyw dwy geiniog ar hugain, sef, ion fechan ar fessur pump, ac a ddyfscir i adar a chwibannu i'w gannu.

A chwedyn fo llefarodd ac a ail-adroddodd yn fynych y gair hwn, *Gwenidog*, *Gwenidog*; Ac oblegit fod y llais hwnnw yn dra osnadwy i ni ar y cyntaf, mi ymmartellais yn hîr, cyn yr atebais iddo ddim ond hyn yn unig; Dôs vddi wrthi *Satan*, yr Arglwydd a'ith gwyddo di.

Eithr

Eithr fel yrydoedd efe eithhwaith yn ailadrodd yn fynych iawn y gair hwnnw, *Gwenidog*, gan dybied (mae 'n dybygol) trwy hynny i'm blino i yn ddirfawr, fe 'm cyffrowyd i ddywedyd wrtho fel hyn ; *ie yn wir, Gwenidog ydwyfi, Gwasanaethwr ir Duw byw, o flaen mawrhydi pa un yr wyt ti 'n Crynn.* Yntefa atebodd, *nid wyfi 'n ddywedyd amgen ; ond ebe finne, nid rhaid i mi wrth dy destiolaeth di.* Etto fo barháodd i ddywedyd yr un peth, fel pe mynasse weithio ynom nid yb da am dano ef.

Yna fe fynne ymrithio i rith *Angel golcwni*, gan ddywedyd o hono ei hun â lleferydd uchel, *Weddi 'r Arglwydd, y Gredo, y boreuol a'r prydnhawnol weddian, a'r aëc Gorchymyn.* Gwir yw, fo 'i cwttoge nhwy bob amfer, ac a adawe ryw ranne o honynt heb eu hadrodd. Fe ganodd hefyd â llais uchel ran o'r pedwar-ugeinfed *Psalms* ac un.

Yna fe adroddodd lawer o bethe, y rhai y allent fod yn wir ; megis rhyw fatterion neilltuol, perthnaffol i'm tylwyth i ; ac ym mysc pethau eraill, wenwyno fy nhad i ; gan enwi y gwr a'i gwenwynodd ef, a phaham, gan hyspyssu 'r lle, a math y gwenwyn.

Fe ddywedodd iddo ddyfod y noson honno o *Bais de Vaux*, a thramwy o hono trwy Bentref *Alamogne*, yr hon fydd yn *Bailioge de Goz*, wrth ddrws ty fy mrawd hynaf ; lle y gwellsai fo ef gyda Mr. *Du Pan* Gwenidog *Thoiry* ; a'u bod nhwy ar fyned i swpper ynghyd yn nhwy fy mrawd ; a'u bod nhwy 'n gymmydogion ac yn gyfeillion anwyl ; a darfod iddo gyfarch gwell iddynt, a gofyn, a oedd ganddynt ddim i orchymyn iddo fe i ddywedyd wrthifi, oblegit ei fod e'n myned i *Fascon* ; a darfod iddynt hwy ymddwyn eu hunain yn fwyn iawn tuag atto ef, a deisyf arno gosio eu cariad hwy â'tafi, ie a gwahodd o honynt hwy fo i yfed gydag hwynt. Tydi 'r Fall ebe finne wrth yr yspryd drwg, pe gwybassent hwy pwy 'n oeddyt ti, ni bysient hwy mor fwyn wrthyti.

Yr oedd peth gwirionedd yn y stori hon; canys fe ddywedodd Mr. *Du Pan* a llawer eraill wrthifi ar ôl hynny, eu bod nhwy 'n cofio 'n dda iawn, ddarfod i ryw un ar yr amfer hwnnw, or cyfryw agwedd, yr hwn oedd yn marchogaeth ar geffyl main iawn, ac yn gostwng ei ben i lawr, siarad â nhwy; a bod y cyfryw ymddiddanion rhyngddynt.

Mynegodd y cythrel i ni stori hefyd, ynghylch brawd arall i mi, yr hwn oedd yn trigo yn nyffryn llynn *de Joux*, yng wlad *Foix*, gan ddywedyd, i'm Mirawd, ar ryw ddiwrnod, pan y daeth rhai o'n ceraint agos i ymweled ag ef, eu perfwadio hwynt, er mwyn eu gwneuthur hwy 'n llawen, i fyned ar y llynn heb un bâl, ar goed gwedi eu rhwymo ynghyd, y rhai oeddynt yn gorwedd ar wyneb y dwr; ac a nhwythau ymmbell ar y llynn, ddarfod i wynt tymmhestlog gyfodi, yr hwn a'u gyrrodd hwynt yn eu hól i'r lann ar frys; yn agos i'r hon y dadymchwelwyd yr holl goed hynny, a braidd na foddodd yr holl bobl, a chyfaddefodd y cythrel, mai efe a gyfofasse y storom honno. 'Roedd y stori hon yn ddigon gwir; ac fe alle hyany hefyd fod yn wir, mai-efe y gyfododd y gwynt hwnnw, megis y darllenwn ni yn llyfr *Job*, i Satan gyfodi gwynt mawr, yr hwn y wnaeth i'r ty fyrth ar blant y gwr sanctaidd hwnnw.

Neswaith arall, a'r cythrel yn llefaru wrth *Glaude Re-pay*, canwr lliain, un o'r rhai y arfere ddyfod atcasi gwedi nôs; efe a ofynnodd iddo; onid côf gantho, ar y cyfryw ddiwrnod, ar ôl iddo ofod mewn trefar rhai drylliau o liain a chengle o edef, gael o hono y cwbl, ym mhen gronyn ar ôl hynny, wedi eu symmyd allan o'u lle, ac yn aa-nhrefnus. Ac yna fo ddywedodd, mai ei waith ef ydoedd hynny.

Gosynnodd i *Philbert Guilermis* canwr arall, yr hwn hefyd oedd yn y cwmpeini; onid côf gantho, ar ryw ddiwrnod, pan yr oedd e'n plygu i droi rhai drylliau o liain a chengle o edef, y rhai y danwyd ar y gwelle

glâs, ddarfod i ryw beth ei dynnu ef, o'r tu cefn iddo, wrth gwrre ei fhercyn, a pheri iddo ym-chwelyd yn ei ôl ddau neu dri cham; ac onid côf gantho, ar y pryd hawn-gwaith nelfaf, ac yntef yn gorwedd yn y candy, i ryw beth daflu ei hatt ef yn ei wyneb, yr hon a grogasse efe ar hoel wrth ystlyse ei wely, a pheri o hynny iddo dleffroi o'igwle gyda dychryn mawr. *Ey ngwath i oedd hynny ebr diawl.* Fe gyfaddefodd *Repay a Guillermin*, ddigwyddo o'r pethau hyn iddynt, ond nas gwyddent hwy pwy 'n oedd a llaw ynddynt hyd yn awr.

Daeth o *Lyons* farfandwr o *Lovan*, ac a lettuoedd yn nhy ei frawd *Philbert Guillermin*, ac yr oedd yn ei fryd ef, i ymweled â mi y nos gyntaf, ond ni adawe ei frawd iddo deyfod. Ni ifaelodd ar y cythrel fynegi i ni hynny, gan ddywedyd, nis gwn i mor achos paham na ddaeth *Mr. Philbert* i willad ymma neithiwr. Yr oedd chwant mawr ar ei frawd ef i ymwelyd â ni, ond fe gynghorodd *Philbert* ef i'r gwrthwyneb, oblegit nas mynnai idd ei frawd glywed, pa fath fwr yr ydym ni yn ei gadw yn y ty hwn.

Soniodd hwyd ynghylch cynnen ddiweddar y fuasai rhwng *James Berard*, cwtler o *Fascon*; ac un *Samuel Du Mont*, a darfod i'r *Berard* hwnnw gael ei guro gan *Du Mont* yn y fath fôld, ac y bu e agos a marw: a gwir oedd y peth: ond efe a fynegodd lawer o bethe neilltuol, anghydnabyddus o'r blaen, ac y ddigwyddasant yn y gyfennen hon o. Mynegodd i ni, fel y clwyfwyd un *Francis Chickard* yn ei goes yn flair ddiweddar *Saint Laurence* (ar yr hon y mae dinasyddion *Mascon* yn myned allan yn eu haife, dan eu hamryw faneri,) ac ar ôl hynny dorri ei goes ef ymaith, am iddi bydru. Ac fo enwodd y gwr a'i faethodd ef, ac a ddywedodd mai o falis, i ymddial ar *Chickard* y gwaethpwyd hynny iddo, yr hyn a alle fod yn daigon gwir.

Fe adroddodd flori nodedig ynghylch *Philbert Mascon* a'i wraig *Guillemme Blanc*, a elwir yn gyffredinol

la Challonoise, rhai ac y drigasent gynt yn ein ty ni; ddar-
fod ir wraig, ar ryw ddiwrnod, a nhwythau wedi cw-
ympo allan a'u gilydd, gymmeryd achlyssur i ymddial
ar ei gwr, pan yr ydoedd efe ar fedr myned i lawr iw
shop; gan ei wthio ef o'r tu cefn iddo â'r fath nerth, hyd
oni syrthiodd efe i wared tros y steire yn farw fyth: ac
yna hi aeth yn ebrwydd i lawr dros bâr o steire eraill,
i alw'r prentisfaid a'r gweithwyr o'r shop iddwad i yfed
diod; fel pan y caent hwy eu meist'r wrth droed y stei-
re yn farw, y bydde iddynt dybied, farw o hono o ryw
glefyd disymmwyth. A chredu a wnaeth llawer, mai
gwir oedd y dirgelwch hyn y ddatcuddiodd y Cy-
threl.

Ar noswaith arall, pan yr oedd y Cythrel yn llefaru
wrth un o'n cwmpeini, efe a fynegodd iddo y fath be-
the neilltuol a dirgel, y rhai medde'r gwr nas adrodd-
odd efe wrth un dyn erioed, ac y mynnei fo gredu, fod
y *Diawl* yn gwybod meddyliau ei galon ef, nes i mi i
berfwadio ef ir gwrthwyneb.

Yna efe ddechreuodd watwor Duw a phob crefydd,
ac wrth adrodd gogoniant ir Tâd, fo adawodd y geiriau,
ac ir Mâb, heb eu hadrodd; ac wrth enwi'r *trydydd*
Person o'r Drindod, yr oedd ei eiriau ef o ddau ddeall,
yn frwnt, yn echrydus, ac yn ffiaidd. A chwedi'm
cyffroi ar hyn i ddigofaint cyfiawn, mi a ddywedais
wrtho: *Tybi Tyspryd dwg ac argus a ddylasir ddywedyd*
yn hytrach, Gogoniant a fo ir Tâd, Creawdwr Nêf a dai-
ar, ac iw Fâb ef Iesu Grist, yr hwn a ddestrywiodd wei-
thredoedd y Diasol.

Yna efe a ddeisyfodd arnom ni yn daer iawn, i ddan-
fon am Mr. *Du Chassin*, yr hwn oedd bapist, a Pherson
plwyf *Saint Stephan*, wrth yr hwn (meddai fe) y cyffe-
siai fo ei bechodau; ac fe fynne iddo ddwyn dwr bendi-
ged gydag ef yn ddiffael, canys dyna'r peth (ebe fo)
a'm gyrrai i ymmaith yn ebrwydd.

Roedd genym ni Gi yn y ty, yr hwn oedd arferol o
fod

fod yn wiliadwrus iawn, ac a gyfarthe ar y trwst lleiaf; ac yr oeddem ni'n rhyfeddu, nas cyfarthodd efe un amser, ar ddywediad uchel a scrêch erchyll y Cythrael; ac ebr Diafol o hono'i hun, heb neb yn gosyn iddo; 'rych chi 'n rhyfeddu am nad yw'r ci yn cyfarth, ond y rheswm o hynny ydyw hyn, am i mi wneuthur arwydd y giôg ar ei ben ef.

Yna gan fod yn llawen, fe ddechreuodd watwor a gwawdio; ac ym mysc pethau eraill fe ddywedodd, ei fod e'n un o'r rhai a ddringhasant furiau *Geneva*, (*un o ddinasoedd y protestantiaid*) a phan dorrodd yr ysgol, fo ddywedodd iddo syrthio oddiwrth y wal i ffôs y clawdd, a braidd nas bwytrawyd ef yno gan y llyffaint; ac yna fe wnaeth lais yn gwbl gyffelyb iw llais hwynt. Dywedodd hefyd am *Jesuit* (un o offeiriaid y papistiaid) a elwyd y Tâd *Alexander*, ei fod e'n sefyll y pryd hynny wrth droed yr ysgol, i annog y *Safoyards* i ddringad yn hyderus, gan eu siccerhau hwynt, yr ennillent y *Ddinas*, ac y caent hwy *Baradwys* yn lle gwobr. A phan arweinwyd y tri ar ddeg hynny, y rhai a ddringhasant i fynu, ac a ddalwyd, ir crogpren iw crogi, fo ddywedodd, fod gwagedd y Dref yn dywedyd wrth y Dihenyddwr neu'r Hangman, *ymwrola Tabasan, Di gei arian i gwmpnio*.

Mynegodd hefyd, fod *Pays de Vaux* yn wlad, lle 'roedd yt yn gwneuthur golwython têtg o'r swyn wragedd, ac ar hynny fo chwarddodd yn uchel iawn. Tra hôff oedd gantho gyteam â morwyn y ty, gan ei galw hi *Bressande* (hynny yw gwraig o wlad *Bressia*) ac fo lefarei â'r un-rhyw lais a hithe. Un nosweith, a hi yn myned i fynu ir llofft i geisio glô, fe ddywedodd wrthi, 'rych ti'n eon (*neu'n hys*) iawn, i drammwy cyn agosod attaf; a chan wneuthur iwn, sel pettaise 'n curo ei dwylo ynghyd, fo ddywedodd wrthi, *mi'tb ddodaf di yn fy Sâch*.

tyb ni hefyd, hoff iawn oedd gantho ymddigrifo ag

un *Michael Repay*, yr hwn a ddewe attom yn gyffredinol bôb nôs gyda 'i Dâd, gan ei alw ef yn fynych, *Mibel, Mibel*. Dywedodd unwaith wrtho, y dygei fo ef i ryfela gyda 'r *Marquess* o *Saint Martins*, yr hwn oedd yn codi byddin o wyr meirch ym *Mressia*, i fyned i *Savoy*. Ond *Michael Repay*, dan wernu a'i hattebodd e'n 'llyn, a'i gyda 'r fath un digalon a thydi yr awn i ryfela, gan dy fod yn cyfaddef, ei ti redeg ymaith oddiwrth ddringad murie *Geneva*? Ir hyn yr attebodd y Cythrel; a wyt ti 'n tybied yr awn i gael fy nghrogi gyda 'm cyfeillion? nid oeddwn i mor ynfyd a hynny. A chan barhau i gellwair â *Michael Repay*, fo'i coltaodd ef, iddo ddywedyd y Sâl o'r blaen, wrth fyned ir Eglwys gydag un *Noel Monginot*, i bentref *Urigny*, mai'r ffordd i ddala 'r diawl ydoedd tannu rhwyd iddo: ac yna ebe fo, a dannu di dy rwyd i'm dala i? A'r pryd hynny efe lefarodd â lleferydd yn gwbl te' g i leferydd mam *Michael Repay*, hyd oni ddywedodd efe dan chwerthin wrth ei Dâd, yn wir fy *Nhâd*, y mai fo 'n llefaru yn gymmwys fel fy mam.

Ar amfer arall, efe a ddywedodd wrthym ni â llais egwan cwynfannus, fod yn ei fryd ef i wneuthur ei 'wyllys, o herwydd fod yn rhaid iddo fyned yn fuan i *Chambercy*, lle 'roedd gantho fatter yn barod i'w ofod i dreial mewn cyfraith, a'i fod e'n ofni y bydde fo marw ar y ffordd; ac am hynny fo barodd ir forwyn alw ar scrifennydd i ddyfod atto, gan enwi Mr. *Tornus*, Tâd ir *Tornus* hwnnw, am yr hwn y crybwyllasom o'r blaen. Fe adroddodd lawer o bethe neilltuol ynghylch ei deulu ef; am ba rai, ac hefyd am yr holl bethe y wnaeth y Cythrel yn ei wydd ef, fe adawodd y *Tornus* hwnnw, scrifennydd ir Brenin fel ei Dâd, draethawd mewn scrifen dan ei law ei hun, yr hyn sydd gennif yn fy nghadwraethu i wirio'r cwbl a adroddir yma. Ac er mwyn cael y cyfryw destiolaeth gymeradwy y

deisyfais i arno, i ddyfod i'm ty, pan y daeth y blinder hwn arnafi.

Yn y scrifen honno y cofir yr amryw roddion, y fynegodd y Diawl a adawe fo, fef, i un cymmaint a hyn, i arall cymmaint a hynny. Eithr un o honynt, ir hwn y dywedodd y Cythrel y rhoddei fo bum cant o bynne, a'i hattebod ef. nas mynne fo moi arian ef, ac a erfyniodd ar iddynt fôd gydag ef i ddestryw. Fe enwodd wr arall i fod yn etifedd iddo, yr hwn a'i hattebodd ef, y cymmerei fo'r etifeddiaeth. Mi'th ryddhaf di oddiwrthi (*ehr Cythrel*) am chwe cheiniog a thammeid o Fara.

Gronyn ar ôl hynny, cymmerodd arto, mai nid efe oedd yr yspryd y lefaraf o'r blaen, ond mai gwâs i hwnnw ydoedd efe; a dyfod o hono oddiwrth waitio ar ei feistr, yr hwn a archodd iddo gadw ei lê ef yn ei abien, tra'r ydoedd ar ei daith i *Chamberrey*. A phan y ceryddais i ef a'r fath eirie ac a ofododd Duw yn fy ngenau, fo'm hattebodd i a rhith o arafwch a pharch mawr, gan ddywedyd, *Ardolwyn Syr pardynwch si, 'rychi 'n camfynnied am danafi; 'rychi 'n sy nghymmeryd i yn lle un arall: Ni bum i yn y ty yma crïoed o'r blaen; Ardolwyn Syr beth yw'ch henw chwi?* fel yr oedd e'n llefaru fel hyn, *Simeon Meiffioner*, un acoedd yn arfer cyrchu 'n fynych i'm ty ar yr achos hyn, a ruthrodd yn ddifymmwth ir fann, o'r hwn y deue'r llais i'n tyb ni: a chwedi chwilio'r lle eilchwaith ac eilchwaith, fel y gwnaeth eraill o'i flaen ef; ac er nas cawfant hwy ddim yno; etto efe ddychwelodd ir fann lle'roeddem ni oll, gan ddwyn gydag ef, o'r man lle'r oedd fwn y llais, amryw bethe, ac ym mysc y rheini pottel sechan. Ac ar hyn fe chwaddodd y cythrel ac a ddywedodd wrtho. *Mi glywais ys dyddie mai ffôl oeddyt ti, ac yn awr mi a welaf mai felly'r wyf ti mewn gwirionedd, pan y credid fy mōd i yn y*
bottel

bottel yna : mi fysswn fy hunan yn ffôl i fyned i mewn iddi ; canys felly y gallasse un fy nala i, trwy stoppo 'r bottel a'i ffs.

Ar noswaith, pan yr oedd *Abraham Lulier* (gof aur) yn dyfod tua 'm ty, lle ni ffaelei a bôd yn gyffredinol; ebr cythrel y pryd hynny, *ewch, agorwch y drws i Lulier*, yr hwn sy'n dyfod; ac erbyn hynny yr oedd *Lulier* yn curo wrth y drws. Cyn gynted ac a daeth efe i mewn, fe ddywedodd y cythrel wrtho; ei fod e'n ewyllyffio dyscu crefft *eurol* gantho; ac y rhoddei fo ddeg coron a deugain, er mwyn cael bod yn *Brentis iddo*. A chan ddywedyd yn ddeg wrtho, *Rwi* (ebr cythrel) yn dy garru di 'n sawr, rwyf i'n onestach gwr na'r cyfryw un, (gan enwi eurol arall o *Geneva*) yr hwn a dwyllodd y cyfryw *Arglwyddes o Fascon*, yr hon a aeth i ymwled â rhai o'i cheraint yn *Geneva*, wrth werthu iddi rai modrwy, meini gwerthfawr, a phlât. A phan y dywedodd *Lulier* wrtho; nid rhaid i mi wrth dy gariad di, 'rwi 'n foddlon a chariad fy *Nuw*, ac nis cymmeraf y fath *Brentis* a thydi; fe atebodd y cythrel, gan na ddysci di i mi gelfyddyd y gôf aur, dysced *Mr. Philbert* fi i fod yn *Gannwr Llain*.

Yna gan gymmeryd arno eilchwaith agwedd gwâs, efe achwynodd ei fod e'n dlawd, a bod ei ddillad yn wael, a'i fod e'n sythu gan anwyd, ac nad oedd ei gyflog ond tair punt yn y flwyddyn: ac os mynnem ni iddo ymadel â ni 'n ebrwydd, fo ddywedodd y dylem ni roi rhyw beth iddo, ac y boddloni hynny fo. Minne a'i hattebais ef, ei fod e'n curo wrth y cam ddrws, ac na rown iddo gymmeint ac a bariwn oddiwrth fy ngwinedd. Ebe yntef, nid oes gennych chi wrth hynny ond ychydig iawn o gariad.

Fe haerodd arnom ni drachefn yn daer iawn, mai nid efe oedd yr hwn y fuallse yn y ty o'r dechreuad, ond mai ei wâs ef ydoedd efe; ië mai nid efe oedd yr hwn y fuallse yn y ty y nos o'r blaen; a bod y pryd hynny un o' gydwelion ef yn disgwyl; a'i bod hwy ill dau yn edrych

am ddychweliad eu meist'r o'i fhiwrne i *Chambery*, o ba
ley dychwelei fo ar fyrrder.

Ac er nas gwn i p'n a'i 'r Pen-cythrel ei hunan, neu
ynte un neu ychwaneg o'i weision ef, oedd yn llefaru
wrthym y pryd hynny; etto myfi a glywais oddiwrth
dyfion credadwy, fod ar yr un amſer *27p. yd* yn nhŷ
Mr. *Favre*, y Barnwr pennaf o *Chambercy*, (yr hwn
am ei wybodaeth yn v gyfraith, oedd wr enwog yn
ei oes) a darfod i'r v'pryd hwnnw lefaru wrtho, a
dywedyd ym myſc pethau eraill, ei ddyfod ef o *Fes-*
con, a thrammwy o hono tiwy *Bresse*, ac iddo weled
y cyfryw a'r cyfryw geraint o'i eiddo ef.

I ddychwelyd at yr hyn oedd yn ein ty ni at yr am-
ſer hynny, ſe archodd yr v'ſpryd â llais uchel, i ni
wneuthur paratôd mawr o ymborth, megis *Turcis*, *Per-*
triffiaid, yſeyfarnogod, a'r cyffelyb, erbyn dyfodiad
ei ſeiſtr. Yna ſe ganodd ſagad o ganiade halogedig a maſ-
weddol, ac ym myſc eraill yr hon a elwir *ſeſien*. Lle-
farodd hefyd megis ac y gwna Juglers neu Hudolwyr,
ac yn enwedig ſel Helwyr, gan weiddi 'n grôch, *ho*
leurier, *ho leurier*, ſel y gweidda 'r Helwyr (*yn*
ſfrainge) wrth gyfodi yſeyfarnog.

Gofododd arnom ni â phroſedugach i drachwantu go-
lud, (un o gyffredinol demprati ynau *Satan*, ac am
hynny y gelwir ei *Mammon*) gan ymhoni i'n fynych,
fod chwe mil o goronau yn guddiedig yn v ty, ac or-
bydde i neb o honom ni ei ganiatâd ef, v dangellſe fo lle
'roedd yr arian wedi guddio. Eithr mi allaf eddywedyd
â chydwybod eidd, yng wydd Duw a'i Angelion ſanct-
aidd, nas chwiliais i fy hunan, ac nas perais i, ac nas
goeddefais i neb arall i ymofyn am danynt, ac nas cw-
yllyſſiais ar un amſer i mwnháu hwynt.

Mynnei hefyd ein profi ni â manylrydd (*curioſity*)
gan ddywedyd, os mynnem ni ei weled ef mewn rhith
gwr, gwraig, llew, arth, cî, câth, neu 'r cyffelyb,
y gwnei fo hynny o ddifyrrwch inni. Eithr ni a ffriddi-

afom yn ddirfawr ac a wrthodafom wrando arno yn y matter hwnnw, gan ddywedyd, ein bôd ni cyn belled oddiwrth ddymunio cael ei weled ef mewn un rhyw rith, a bôd o honom ni'n mawr hiraethu, os byddai gydag ewyllys Duw, na chlywem ni ei leferydd ef byth mwyach; a'n bôd ni'n gobeithio y gwaredei Duw ni ar fyrrder oddiwrth ei holl brofedigaethau ef.

Ar y diwedd fe ddechreuodd fod yn ddig iawn, yn gyntaf wrthifi, am i mi ddywedyd wrtho, *Dôst i felltgedig i'r tân tragwyddol, a baratowyd i'r Diawl a'i Angelion.* Ac ar hyn ebe yntef, *Ti ddywedi gelwydd: nid wyfi'n felltgedig; rwi etto'n gobeithio cael iechyawriaeth trwy farwolaeth a dioddesaint Jesu Grist.* Hyn y ddywedodd efe ysgatsydd, i beri i ni gredu, mai enaid gwraig y fu farw ychydig or blaen yn y ty ydoedd efe, merch i wraig y fwriafwm i allan o'r ty trwy gyfraith; canys yr oedd sôn, ddarfod iddi hi ar ei thertyn weddio ar Dduw, ar allel o honi, ar ôl ei marwolaeth, ddychwelyd i'r ty i'n blino ni.

Dywedodd wrthifi mewn digofaint mawr, y gwnai hyn a'r llall imi; ac ym mysc pethau eraill, fo ddywedodd wrthyf, y dewe fo, pan y byddwn i yn ygwely, i dynnu'r blancedi oddi arnaf, ac i'm llysgo i wrth fy nhraed allan o'r gwely. Minne a'i hattebais ef, fel yr atebodd. y Prophwyd *Dafydd* iw elynion, *Mi orweddas ac a hwnaf, canys yr Arglwydd a wna i mi drigo mewn diogelwch.* Dywedais wrtho fe hefyd y peth y ddywedodd *Crist* wrth *Pilat*, *nid oes genniti ddim awdurdod arnaf, ond yr hyn a roddwyd i ti oddi uchod.* Ac yna fo'm hattebodd i, gan ail-adrodd y geirïe hyn ddwy waith tair, *mae hynny'n dda i ti, mae hynny'n dda i ti.*

Digiodd hefyd yn ddirfawr wrth un o'r cwmpeini, yr hwn a'i galwase fo y *Bwch Drewllyd*, a rhoddodd iddo, lawer o ddrwg, eirïe, megis y rhain, *Ti fynnit ymddangos fel gwr da, ond nid wyt ti ond rhagrithiwr: rwyf i'n myned yn fynych i Bont-deville, mewn lliw i wrando pregethe: einh wrth fyned rwyf i'n dwyn gyda thi dy flwch sydd a'tb fi-*

a y *le a'th fande yntho,er mwyn gofyn dy ddyledion a llôg dy arian*
 led *ymaith & thi, ni wneit ti ddim cydwybod o grogi dyn am bunt*
 th, *fel y gwna Mr Denis; a Hangman Mascon oedd y Denis*
 dag *hwnnw. Ac yna gan wneuthur fwm, mal pettaife 'n cu-*
 yth *ro ei ddwylo ynghyd, fe ddywedodd eilchwaith wrth*
 i ar *yr un gwr; 'rwyf ti 'n cymmeryd arnati yma, fel pettai ti 'n*
wr glew, weai dwyn yn awr dy gleddyf gyda thi: eithr
 yn *or byddi di mor galonnog, a dwad byd yma heb olen, se geit*
 ti- *gwelod pu'n o honom ni 'n dau sydd wrola.*

Gwedi dywedyd yr holl bethe hyn am yr amser cynt
 a phresennol, fe fynne fynegi peth hefyd am yr amser i
 ddyfod. A chan grwbwll am y Protestantiaid yn nheyr-
 nas ffrangc, fe waeddodd un-waith, *O'r Hugonots trnain,*
chwi a daioddeswch lawer ofewn; chydig o flynyddeda! o pa
fath darwg y fwrdeir yn eich herbyn chwi! gydag ychwa
neg o eiriau i'r un pwrpas.

Dywedodd ddwy waith neu dair am fy ngwraig, yr hon o-
 edd yn feichiog, ac yn agos iw thymp, y bydde iddi ferch. Mi
 ofnais o herwydd y cyfiwr yr oedd hi yntho, y cei hi ryw ni-
 wed wrth efcori, trwy ddychryndod oddiwrth ein llettywr
 uffernol; ac am hynny mi artolygais arni i adel y ty, ac i fy-
 ned at ei mam-gŵ, yr Arglwyddes *liberté de la Misericorde*.
 da'r hon y meithrinwyd hi er yn blentyn, ac felly i orwedd i
 mewn yn ei thi hi. Eithr hi a efcusododd ei hunan oddiwrth
 hynny yn wrol iawn, gan ddywedyd, y bydde ei mynediad hi
 ymaith yn anhyder ar allu a thrugaredd Duw: a chan ryngu-
 bodd i Dduw, i ymweled â ni, felly y gallei fo'n gorddiwes
 ni yn yr un môdd mewn ty arall; *ac nas dylem ni gilio ymaith,*
ymynnw ni wrthwynebu'r Diawl. Ac yn wir 'rwi 'n cyfa-
 edef, farnu o honi 'n union yn hynny o beth; canys fe 'n cyn-
 ghorir ni'n fynych yn y scrythur, i wrthwynebu, ac i ymladd,
 ac i ymdrechgu â'r Cythrael, ond nid byth i ffoi oi flaen ef; ca-
 nys hynny fyddai rhoddi'r oruchafiaeth iddo: oblegit tebyg-
 ydyw fo i'r *Blaid*, ac i'r *Crocodil*, y rhai y giliant ymaith os
 sefwch chwi 'n galonnog yn eu herbyn; eithr os ofnwch
 hwynt, a throi oddiwrthynt, hwy a redant ar eich hôl chwi.

Ar ryw noswaith fe ddywedodd y Diawl yng wydd pawb,
 y byddwn i marw 'n ddilys cyn pen tair blynedd, gan dybied

trwy hynny i'm poeni i â meddylie gwaftadol am farwo-
laeth, ac felly peri i mi syrthio (pe gallasai) i ryw
drwmder calon, ac felly i glefyd, er mwyn gwirio ei
eiriau ef. Eithr mi a'i hattebais ef yng eirie St. Paul,
Act. 20. Nid wyf yn gwrnolur cyfrif o ddain, ac nid
gwerthfawr gennif fy einocs fy hun, os gallas orphen fy ngyr-
fatrwy lawenydd, ar weindogaeth a dderbynniais gan yr Ar-
glwydd Iesu, i dyfiolaethu Efyngyl grâs Duw.

Gweidi arfer yr holl ddichellion hyn yn ein herbyn,
ac orfu ar y cythrel gyfaddef, nas gallei fo mo'n
gorchfygu ni, oblegit ein bod ni 'n galw 'n rhy fynych
ar enw Duw. Ac i ddiangos grym ein gweddiau, y mae
hyn yn wirionedd iw ddal fulw arno, yr ymattalie 'r
Diawl oddiwrth lefaru, bob amser ac y gwelei fo ni yn
dechreu pen-linio i fyned i weddio; ac yn dra mynych
fo ddywedodd wrthym ni y geirie hyn, *Tra fo chi 'n*
gweddio, myfi âf, ac a rodiad ar yr heol. Ac yn ddiau
ni gaen ddiitawrwydd rhyfeddol, tros yr ennyd yr oed-
dem yn gweddio, p'un bynnag a'i myned allan, a'i a-
ros yn y lle y wnai fo: eithr cyn gynted ac y darfydde
'r weddi, fo ddechreue eilchwaith i'n cymmell a'n han-
nog ni megis o'r blaen, i siarad ag ef: Ac fo barhaodd
felly i lefaru wrthym ni, ac i'n hannog ninne i lefaru
wrtho yntef, hyd y 25 o fis Tachwedd, pan y llefa-
rodd efe y geirie hyn yn ddiweddas: *Ha, ha, je ne*
parleray plus, hynny yw, och! och! ni chafi lefaru mwy-
ach. Ac oddiar y pryd hynny, efe a beidiodd, ac ni
lefarodd efe ym-mhellach.

Mi allwn chwanegu at hyn lawer o ymadroddion er-
aill, ac y lefarodd y cythrel hwn; ond 'rwi 'n cyfaddef,
fy môd i yn ymattal o bwrpas oddiwrth eu traethu
hwynt; oblegit eu bod nhwy yn wrthwyneb, naill ai
i Grefydd, neu ynte i'r Awdurdodau goruchel, neu i
enw da rhai gwyr mawrion a Theuluoedd anrhydeddus;
neu oblegit eu bôd nhwy 'n fudr ac yn anweddus, me-
gis pethau yn dyfod oddiwrth yspryd aflan. Y mae cym-
meint

meint ac y draethafom yn ddigonol i ddangos, mor ddieithr a rhyfeddol ydoedd ymadroddion y cythrel.

Megis yr oedd ei eiriau ef yn ddieithr ac yn rhyfeddol, felly 'roedd ei weithrediadau ef; canys heb-law y perhe a adroddais i, ac a wnawd yn fy abŷen, fo wnaeth lawer ychwaneg o'r un rhyw; megis taflu o bobtu yn dra mynych ddarn mawr o liain, o ddeng el a deugain o hyd, yr hwn a adawse ffrind i mi yn fy nhy, iw ddanfôn i *Lyons* ar hyd y Dwr.

Fe gipiodd unwaith ganhwylbren près o law 'r forwyn, gan adael y ganwyll wedi hennyn yn ei llaw hi. Fo gymmerei 'n fynych iawn beisfe 'r forwyn honno, ac a'i crogei nhw ar byst y gwely, gan ofod arnynt hwy Hatt arw, y cyfryw ac y mae gwagedd gwledig o *Bresse* yn arferol o wisco, canys o'r wlad honno yr ha-noedd hi.

Weithie fe grogei Blât startshio o faint mawr ar y pyst hynny, wrth gorde, wedi clymmu felly, ac â chynifer o glymme, ac yr ydoedd yn amnhoffibl i dattod hwynt; ac etto fo'i dattodei nhwy ei hunan yn ddisym-mwyth ac yn ebrwydd. Unwaith mi gefais fy motafse gwedi eu drysu mewn lle, fel nad allit eu tynnu nhw oddi yno. A llawer gwaith y plethodd efse radish yng-hyd yn y fath fodd, ac nad ellit gwneuthur y cyffelyb beth, oni roddei ddyn ei fryd ar hynny pan bac 'n fêgûr gyda llawer o hir amynedd.

Ar ryw brydnawn-gwaith daeth ffrind i mi, un *Mr. Conain*, pyfygwr o *Fascon*, i ymweled â mi; ac fe oeddwn i yn adrodd wrtho ef y pethau rhyfeddol hyn, ni aethom ynghyd i'r stafell, lle yr oedd y *Du fol* fyny-chaf yn aros: yno y cowfom ni y gwely glaf, o *blanc-di*, y lliantleime ar gobennydd wedi eu gosod i gyd ar y llawr. Yna y gelwais i ar y forwyn i dannu'r gwely, ac hi a wnaeth hynny yn eingvudd ni; eithr allan o law, a ni vn rhodio yn yr un stafell, ni welom y gwely wedi ei fyscu, a'i dafu i lawr fel o'r blaen.

Yn y stafell uwch ben honno, lle yr ydoedd fy study, mi gefais lawer gwaith rai o'm llyfre gwedi eu gosod ar y llawr ynghyd â'm howr-glas heb ei dorri, heb ddim niwed ond hynny. Fel yr oeddwn i unwaith yn eistedd yn fy study, se wnaeth y Cythrael fwn yn y stafell uwch benn, megis fwn ergydion llawer o fwscedi. Weirhie se fydde fel Ofler yn fy stabal, yn trîn ac yn rhwbio fy ngheffyl, gan blethu ei gyntfon a'i fwng ef; ond nid oedd efe ond anfedrus yn ei waith, canys mi gefais fy ngheffyl unwaith gwedi ei gyfrwyo gantho, â'r crwpper ym-mlaen, a'r pwmel yn ôl.

Fe fu'n hîr yn y ty cyn y gallasom ni ddeall ei fod e'n cyrchu im stafell wely. Eithr ar ryw nosweith, ar ôl myned o bawb ymaith ac a ddaeth-fant i wrando arno, a myfi fy hun a'm teuly i gyd yn ein gwela, a drysau a ffenestri'r ty gwedi eu caed yn glos iawn, fo ddaeth i mewn, ac a ddechreuodd chwibanu yn araf, a hynny ar droion, megis a phettaise ofn arno i'n deffroi ni. Ac se gurodd megis ac â'i fys ar drwngc yn agos i'm gwely, fel y gwnaeth e'n fynych gwedyn. Fe daflei'n 'scidie ni o dautu'r stafell, yn enwedig eiddo'r forwyn, yr hon, wrth ei glywed ef unwaith yn cymmeryd un oi 'scidie hi, a ymasfodd yn ebrwydd yn y llall, ac a ddywedodd dan wenu, *ni cher di mo hon.* Ac unwaith yn yr un stafell dan y bwrdd, fo ddilynodd drwst Trin-wyr cywarch, y rhai sydd bedwar ynghyd yn curo'r cywarch, y cyfryw ac oeddynt yn ein cymdogeth ni, ac foga dwodd yr unrhyw fessler ag h-vynthwy yn gymmwys.

Dros hîr amser fo wnaeth i ni glywed pereidd-gân dwygloch fychan, wedi eu clymmu ynghyd, y rhai y gymmeraff se o fysc rhyw hairnach rhwdlyd yn fy nghy. Pan y clywais i nhw gyntaf, mi adnabum wrth eu fwn hwy, mai myfi ai piodd hwynt: Mi aethym i'r fann lle y gosodais i hwynt, on a nis
ceffais

cefaïs i mo honynt. Nid yn fy nhŷ i yn unig yr arferodd y Cythrel ganu y clych hyn, ond efe ai dygodd hwynt o amgylch i fagad o leoedd yn y Drêf ac yn y wlad. Ar ryw Sabboth y bore, a myfi yn myned i wenidogaethu yn *Urigny*, gyda rhai o Henuriaid fy Eglwys, ni glywsom iwn y clych hyn yn agos iawn i'n clustie. Dywedodd Mr. *Lulier* un o'n cwmpeini wrthif, glywed o hono fo yn ei dy ef y clych hyn yn fynych. Bagad eraill a'u clywsant hwy yn agos iawn iddynt, eithr nis gallent ar un amser moi gweled hwynt.

Ac ni chwareuodd y Diafol hwnnw ei gaste yn unig yn fy nhŷ i; canys fe adroddodd Mr. *Lulier* wrthif lawer o'i weithrediadau ef yn ei dy a'i shop yntef; megis ei waith ef yn cymmeryd ac yn cuddio ei feini gwerthfawr ai offerynnau gwaith ef, ac yna ei gosod hwynt drachefn lle yr oeddynt o'r blaen. Tra 'r ydoedd Mr. *Lulier* yn adrodd hyn wrthif, efe a osododd fodrwy aur, yr hon oedd y pryd hynny gantho tan law, ar y bwrdd, ynghyd a'r offeryn a'r hwn yr oedd yn ei dala hi: eithr yn y man fo'i cafodd hwy 'n eisie, ac a chwiliodd am danynt tros hanner awr, ond i gyd yn ofer; ac am hynny efe a gymmerodd waith arall yn llaw; a chwedyn, efe a minne a welsom y fodrwy a'r offeryn yn Syrthio drachefn ar y bwrdd, ond ni wyddem ni o ba le.

Ar ryw noswaith, pan nas gwiliadodd *Lulier* gyda ni, fel yr arferei o wneuthur, Dau ac a ddaethant yn hwyr iawn o'm ty i, a arosant wrth shop *Lulier*, i rod-di cyfrif iado am weithrediau a geirie y cythrel y noson honno: Tra'r oeddynt hwy yn siarad, fe gurodd y Cythrel yng hylch teir gwaith yn galed iawn ar Dd o' astyllod, yr hwn oedd uwch ben y lhiop. Y noswaith nesaf ar ôl honno, *Lulier* a *Repy* wrth ddychwelyd o'm ty i, a ganfyddent yraig unig, wrth gongl yr heol yn nyddu wrth oleu'r

lleuad, mewn gwisc wledig : ond hi ddifannodd allan o'r gwlod chwy, pan nelfant i geisio gwybod pwy'n ydodd hi.

Gan edel yr-wan y cyfryw weithrediade ac a wnaeth y Diafol allan o'm ty i, megis pethe nas gallaf lefaru am danynt gyda'r fath siccrwdd, ac am y rhai y welais ac y gylwais i fy hunan : Ni wnaif i ond adroddi ei weithrediadau diweddaſ ef yn fy nhŷ i : ac yn wir y rhai blinaſ o'r cwbl (fel y dywedent fod y Diafol bob amser yn greulonach ar y diwedd nag ar y dechre, ac ar y pryd llynnay yn llynnicaf, pan y gontodd arno ymado) canys tros y deugred adeudneng niwes o diweddaſ, fo dardoda gerrig yn ddibaid o bobtu'm ty, o'r bore hyd yr hwyr, a hynny yn aml iawn, a rhai o honnynt yn pwyso dwy neu dair pwys.

Ar un o'r dyddie diweddaſ hyn, se ddacth Mr. *Tornus* i'm ty ynghylch hanner dydd, ac a fynnei wybod a oedd y Cythrel yno fyth, ac a chwibanodd mewn amryw donau, a phob tro se chwibaneſ i'r Diafol oho yntef drachefn â'r un rhyw don. Yna y taffodd y Diafol garreg atto ; yr hon wedi ffrichio wrth ei deſt ef heb wneuthur iddo niwed, fo'i cymthreodd hi fyny, ac a'i nododd hi â glôyn, ac a'i taffodd i'r tu cefn y ty, yr hon ddedl agos i wal y Dref, ac i'r afon *Savone* : eithr se daffodd y Diafol hi i fynu drachefn atto yntef ; ac efe adnab wrthedd y glôyn, mai yr en garreg ydoedd hi. Mr. *Tornus* wedi cyfodi'r garreg honno i lynu, a ddywe hi yn dwyro iawn ac a ddywedodd ei fod e'n ofede, ei bod hi yn uffern ; a ddi ei bod hi yn ei law ef o'r hilen.

O'r diwedd, ar ôl yr holl eirid a'r gweithrediade hyn, se aeth y Cythrel i malth y 22 o fis Rhagfyr ; ar dydd nelfaf gwelwyd Gwiber fawr iawn yn myned allan o'm ty, yr hon a ddaliwyd â chraffe hirion gao rai Gwneuthurwyr hoellion neu Gymmedogion ; ac hwy a'i dygasant hi at hyd yr holl dref dan weiddi, *Eyma' Cythrel* i ddacth allan o Dy'r *Crenidog* : ac ar y diwedd hwy a'i gadaw-

gadawfant hi yn nhy un *William Clark* Apothecary, lle yr adnabyddwyd mai gwiber naturiol ydoedd hi, Saph anghynnefin yn y wlad honno.

Dros yr holl amser y bu 'r Diawl yn cyrchu i'm ty, nis goddefodd Duw iddo wneuthur i ni niwed yn y byd, nac yn ein persone, nac yn ein meddianne. Y dydd yr ymadawod efe â'r ty, fo grogodd y clych hynny, y rhai y ganasse, ac y ddygasse efe mor fynych o amgylch, ar hoel uwch ben fimmnai 'r stafell lle 'roedd e'n cynniweir fynyachaf.

Ni chaanniatwyd iddo gymmeiat o allu, ac i rwygo un o'm llyfrau, nac i dorri un glafs, nac i ddiffodd y ganwyll, yr hon a adawem ni i losci trwy 'r nôs. Ac am hynny 'rwyfi 'n plygu 'nglinie, ac a wnaf felly tra fwi byw, im grafusol Dduw, i roddi iddo Ddiolch am y mawr Drugaredd hwnnw.

Dymma 'r gwir a'r digym mysg draethiaid o eirie a gweithrediaide y Cythrel hwnnw. Ac y mae *Marcellin* un o Otfeiriaid y papistiaid, yr hwn oedd yn pregethu ym *Mafcon* ar yr amser hynny, wedi adrodd llawer o'r perthau hyn yn gwir ddigon, mewn llyfr o'i eiddo ef, a brintwyd yn *Grenaille* yn erbyn Mr. *Beuterove*, gan ddywedyd gael o hono 'r stori oddiwrth amryw ddynion, ond yn enwedig oddiwrth Mr. *Fovillard* Liffenant General yn y *Balliage* o *Fascon*, yr hwn wedi clywed y Sô: gyffredinol ynghylch y digwyddind rhyfeddol hyn, addanfonodd ei frawd yn y gyfraith Mr. *Efrancis Grucina* a Mr. *Geichard*, Gwr o gyfraith i'm ty, i ddeisyf arni ddyfod atto ef, i fynegi 'r holl fatter iddo, yr hyn beth a wneuthum i. Etto (trwy gennad *Marcellin*) aid gwir yw hynny, (ac y mae efe, ac eraill gwyr tanbaid sy'n barnu cya llwyr wrando, yn ei gasglu oddiwrth hyn, i'm gwradwyddo i a'm proffes) fef, bod cyfeillgarwch rhyngof ag ysprydion drwg. Canys y mae Duw yn Dystar fyng-hydwybod, na bu rhyngof erioed gydymdeiddan â'r creaduriaid echrydus hyn, ac nas gwn i fwy oddi-

oddiwrthynt, nag y ryngodd bôdd iw dduwiol ddoethi-
neb ef i adel i mi wybod allan o'i Air, ac o'r profiad hyn
yn fy nhy. Ac fe wyr Duw, mai fyng ofal pennaf i ydo-
edd, ar ir Dalent fechan honno gynnyddu, yr hon a
roddes Duw i mi, i hyfforddi fy hunan ac eraill, yn y
wir a'r iachus ddyfgeidiaeth ynghylch iechydwrriaeth dra-
gwyddol, yr hyn ydyw, i adnabod ef yr unic wir Dduw,
a Iesu Grist yr hwn a ddanfonodd efe.

Ac yn wir, yn y matter hyn, y mae *Marcellin* ac eraill,
y rhai a adroddasant ac a scrifennasant y stori hon er An-
glod i mi, yn gwrth-ddywedyd Mr. *Ffoviillard* Lifftenant
Generall o *Fafcon*, a'r Arglwydd *Gaspar* *Dirvet* Escob
Mafcon, yr hwn, ar y Sôn gyffredin ynghylch y pethau
hyn, a ddanfonodd am Mr. *Tornus*, i gael gwybodaeth
o'r gwirionedd am danynt: ac er mwyn mwy o siccrw-
ydd, fe anfonodd ei scrifennydd ei hun Mr. *Chamber*, iw
dysgu hwynt yn neilltuol o'm genau fy hun; ac mi a a-
droddais y cwbl wrtho ef, heb gelu na chuddio dim. Ac
fe ddywedodd y ddau wr bonheddig hyn, *Tornus* a *Cham-*
ber wrthifi ar ol hynny, ddarfod ir Escob ryfeddu 'n ddir-
fawr wrth wrando 'r stori honno, a gwneuthur o hono
ryw atgoffa o honi mewn scrifen.

Yn awr os gofyn neb i mi, pa beth a allei fod yr achos
o'r ddamwain rhyfeddol hyn (cans nid oes dim yn fwy
cyffredinol a naturiol i bôb dyn, nag ymofyn am yr achos-
ion, yn 'enwedig o bethau anarferol) mi atebaf, wrth
ystyried gogychiadau 'r amser, a'r lle, a'r bobl yr oeddwn
i yn delio ag hwynt y pryd hynny, fod llawer o achosion
(mewn tybygiadaeth) yn cydfod am y peth.

Yn gyntaf, yn gymmeint a bod amseroedd, yn y rhai y
mae 'r cydchreuliaid megis heb eu cadwyno, ac â mwy o
rydd-dyd ganthynt i arferu eu dichellion; a bod amseroedd
eraill pan y mient wedi eu rhwymo i mewn, a'u hattal
rhag gwneuthur drwg, megis y gwelwn yn yr 20. o'r
Dewuldiad; fe allei un yn wir, gyda rheswm da ddy-
weddyd, pan y bu'r Diawl mor eon yn fy nhy i, fod y cy-
threuliaid

breuliaid ar yr amser hwnnw megis wedi eu gollwng yn
thydd; canys yr oedd y Byd y pryd hynny yn llawn o hi-
storiau, ynghylch castie anarferol yr ysprydion drwg hyn.

Gellir gwirio hyn wrth lyfr y scrifennodd Mr. *de l'Anere*,
un o Gynghorwyr y Brenin, wedi uno mewn commisiwn
gyda Mr. *D. Espagnet* y Barnwr pennaf yn *Telefa*, i farnu
r Wisthod o wlad *Labour* neu wlad y *Basques*, yn agos i'r
pyrenia fynyddoedd. Enw'r Llyfr yw, *Eglurhad ynghylch
amwadaeth cybreuliaid ac ysprydion drwg*, lle y gosodir al-
lan y fath bethau dieithr ac echrydus, ac a ddichon beri
gwaint y Darllenwyr i sefyll ar eu pennau.

Angwanegwch at hyn y stori ofnadwy ynghylch *Lewis
Gaufrède*, offeiriad o *Farsailles*, un o'r offerynnau mwyaf
o eiddo'r Diawl ac a ddygodd uffern erioed allan, yr hwn
a loswyd ychydig o'r blaen trwy ordinriad y Parliament o
Aix yn Province.

Ar yr un amser yr ymddangosodd *Cythrael* yn *Lyons*,
mewn agwedd gwraig fonheddig lân, i *Lifftenant Mar-
chez y Wiliaduriaeth*, henw yr hwn oedd *la Faquere*, ac
i ddau eraill o'i gyfeillion ef; A gorweddodd y Tri hyn gy-
da'r Cythrel hwnnw, ac a ddaethant trwy hynny i ddi-
wedd ofnadwy iawn. Y mae'r stori honno yn brintiedig
ym-mysc llawer o Historiau aruthrol o'n hamser ni.

Ar yr un amser, sef, yn y flwyddyn 1612. fe osod-
wyd allan y cyffelyb stori i'r honno o *Lyons*, fel y bu Gwr
cyfrifol ym *Mharris*, ar y cyntaf o fis *Ionawr* yn y flwy-
ddyn honno, yn cytâl ac yn aros gyda *Cythrael*, yr hwn
a ymddangosodd iddo megis Arglwyddes brydferth: eithr y
boreu nesaf, gwedi i rai Jestyfïaid a Physygwyr weled yr
Arglwyddes honno, fe adnabuwyd, mai Corph Gwraig
ydoedd hi, yr hon a grogwyd ychydig o ddyddiau o'r
blaen.

Ynghylch yr un pryd, yr oedd Carcharau *Mascon* we-
di ci llenwi â nifer fawr o wyr a gwagedd, ifaingc
ac hên o Bentref *Chasselas*, a Threfydd eraill ger
llaw

llaw iddi, wedi eu indittio i gyd am swyngyfaredd neu witrhio, y rhai gwedi eu bwrw a'u condemnio ym *Mafcon*, a gyfodasant eu matter, i Barliament *Paris*, ac hwy a hebryngwyd yno gan Swyddog a rhai gwyr arfog. Ar y ffordd fe gyfarfu *Coatsh* â hwynt, ac yntho Wr yn edrych fel *Barnwr*; yr hwn a safodd, ac a ofynnodd i'r swyddog, pa garcharorion yr oedd efe yn ei arwain, o ba le yr oeddynt yn dyfod, ac i ba le yr oeddynt yn mynd. Gwedi i'r Swyddog ei ateb ef: y Gwr (os felly y gellir ei alw ef) gan edrych ar y carcharorion, a ddywedodd wrth un o honynt, gan ei alw ef wrth ei enw, Beth ynawr? a wyt ti yn un o honynt hwy? nac ofna ddim canys ni ddioddesti di, nac un o'rth gwmpeini. A gwily prwsio dd ei eirian ef, canys o fewn ychydig ar ôl hynny fe'i rhyddhawyd hwynt oll.

Ar yr un amser llangces fechan o *Fafcon*, ynghylch tair neu bedair ar ddeg oed, merch i un o'r Dinasyddion pennaf o'r Drêf, yr hon a orweddei gyda morwyn o'r Ty, a ddeallodd ei bod hi yn fynych iawn yn absennu e hun yn y nôs; ac a ofynnodd i iddi unwaith, o ba le y daeth hi; fe atebodd y forwyn, ddyfod o honi o fan lle yr oedd cwmpeini da, a dawnfio rhagorol, a phob math o ddifyrwch a llawenydd. Yna y llangces, wedi blafu ar y newydd hyn, a ddymunodd ar y Forwyn i dwyn hithe i'r lle hwnnw. Ar hyn fe enneinodd y forwyn hi, gan beri iddi arfer y defodau cyffredin a orchymynnir gan Ddiabol i witrhod. Yna y cippiwyd y llangces i fynu i'r Awyr gan Gythrael, mal ac yr adroddodd hi gwedyn. Ond pan wybu hi ei bod goruwch Mynachlog y *Capuchin* Offeiriad, hi a frawychodd ac a alwodd ar Dduw, yr hwn a'i cymorthwyodd hi, ac a wnaeth i'r Cythrael i dodi hi ar lawr yn ei gardd hwynt, ynghylch hanner nôs. Y Capuchiaid, pan y clywsant ei llêf wylodus, a ddaethant iw helpu hi: Aphan y dywedodd hi wrthynt pwy'n oeddi hi, a pha beth a ddigwyddasse iddi. Dau o honynt a'i hebryngasant hi yn ddirgel

gel i Dŷ ei Thâd. Myfi a glywais laweroedd yn siccrhau gwirionedd y matter hyn megis peth dilys. Myfi a welais y llargces honno yn fynych, a chlywais gwedyn ei bod hi'n briod.

Ar y pryd hynny hefyd y dwedpwyd yn rhygil, fod rhyw Cythrael yn cyrchu 'n fynych i Dy Pobyddes ym *Mascon*, yn yr heol *de la Tapinerie*, mewn agwedd Gwr, a chap côch ar ei ben, ac fo edrychei allan trwy'r ffenestr wrth olau'r Gannaid. Fe adroddodd bagad wrthifi fod hyn yn wir iawn, ac *Abraham Lullier* a enwyd o'r blaen ceddun o honynt. Ac nis gwni a ymadawodd y Cythrel â'r ty hwnnw etto, er cymmaint o Gonsuriaeth ac o foddion eraill hefyd a arferwyd iw fwrw ef allan.

Ar yr un amser fe gadwodd rhyw Ddiawl fwrw fawr yn Eglwys Saint *Stephan* ym *Mascon*, gan ddadymchwelyd amryw Feddau: a chweddi cyhoeddi'r peth o dautu'r Drêf, myfi a welais, (gan fy môd yn trigo yn y gymdogaeth honno) ran fawr o'r bobl yn ymgafglu yno. Y cyffelyb beth hefyd a ddigwydaodd yn Eglwys Saint *Alban*, yn agos i *F. Jean*, ar yr un amser.

Dracheta, ar yr amser hynny y cyrchodd rhyw Ddiawl i Dy gwraig weddw ym *Marigny les Nonnains*, yn gyfagos i *Fascon*, dros dri mîs, lle y gwnaeth e lawer o ddrwg, gan ollwng ar redeg y gwin yn y feler. Ac fo bwyodd amryw ddynion yn greulon, ac ym mysc eraill rhyw Of a wnai gloyon, yr hwn a ddaeth i'r Ty yn feddw, ac a roddodd lawer o ddrwg eiriau a bygwthion i'r Cythrael hwnnw, yr hwn yn ddioed a fu cwitt ag efo; canys fe gymmerodd un o'r Andirwns (sef offeryn o'r simnai) ac ai curodd e'n côst ag ef, hyd oni redodd e ymmaith allan o'r Ty yn gyflym. Wrth y storïau hyn ac amryw o'r un fath (am ba rai ni sonniaf yr-wan) y mae'n eglur, pan yr oedd Cythrael yn fyrrby i, fod y Diawl y pryd hynny megis heb ei gadwyno.

Rwi'n tybied hefyd, y gallei'r Cythrel hwn gael ddanfo

ddanfôn attafi, gan rai ac oeddynt yn lliediog i'm herbyn, am i mi gael trwy ymbil Gennad gan y Brenin, i adeiladu Eglwys, i'n Protestantiaid ni, yn agos i furiau *Mafcon*; o herwydd ynghorph y Dydd hwnnw, ac y dechreuodd y Diawl yr afreolaeth hynny yn fy nhy i, fe'm bygwthwyd gan un, ger bron cymmanfa y Bwrdeisiaid o *Fafcon*, y byddes ar fynder a ym ddwng sy ngorddiwes i. A lletdybiwyd fod y Dyn hwnnw yn ddifcubl i un *Cesar* fyynwr hygod, y fuafe byw ym *Mafcon* ychydig o'r blaen.

Llawer a swriasant ddyfodiad y Diafol hwnnw i'm Ty i, ar fy morwyn *Bressande*, (am yr hon y crybwyllais i o'r blaen) oblegit yr oeddynt yn rybied ei bod hi 'n Ddewines neu *Wish*; Canys fe ddywede rhai, fodys yn bwrw fod ei Rhieni hi yn euog o fwyngyfaredd. 'Rwi 'n cosio iddi os yn i mi unwaith, a ydoedd bosibl i neb o'r rheini, ac a ymroddasant eu hunain i'r Diafol, gael trugaredd oddiwrth Dduw. Ac ar amser arall, pan y gwelodd hi fy mod i 'n ofni, rhag i'r Diawl wneuthur niwed i ddau lange, y rhai a orweddant yn y statell neflas i'r hon, lle y clybuwyd ef yn thi, Hi a ddywedodd wrthif; *Nac ofnorch, Ni wna fo ddim niwed i ddynt*. A gwir ydyw, y cellweiric ac y bydde hi gyfeillgar ag ef: canys heb law'r peth a ddywedais i o'r blaen ynghylch hyn, hi a feiodd yr *Ispryd* unwaith, am na ddaethafe fe â choed iddi, ac ar hynny, yn ddiafos, fe a dafloodd i lawr iddi goled o goed wrth droed y star. Ac ar ei gwaith hi'n cynnig gadel ein gwafanaeth ni, daeth un arall i'n gwafanaethu yn ei lle hi, ac a orweddodd yn yr un gwely gyda hi: A'r Diawl, er nis gwnaeth niwed iddi hi erioed, etto a gurei'r forwyn newydd yn y gwely, ac a dywallte ddwr ar ei phen hi, hyd oni orfu erni fyned ymmaith.

A chynnyddodd fy nrg dyb i am y *Bressande* honno trwy adroddiad a wnaeth hi wrthif, ar ddiwrnod yr oeddwn yn glaf, am wr dŷ mawr, yr hwn a ymddan-

goffaf
yn da
a pet
led a
myse
atton

Go
ethp
geiria
yn be
i dai
weith
Caste
y Ton
yn y
bynn
lladd
trwy
ddaru

Ei
nill y
gore
y wr
dan v
regfe
wedy
ryd e
uff r
arnaf
wrth
wr A
owr,
ni,
fferio
ad y
da m

goffase iddi hi y nos o'r blaen wrth olau 'r lloer, yn dala phiol yn ei law fel Physygwr. Hyn ynghyd a pethau eraill o'r fath, a weithiodd ynosi Dyb celled am dani, megis un ac a allei fod yn achos ymmyse eraill, o ddyfodiad y lletreywr uffernol hynny attom.

Gofodwch at hyn amgylchiad y lle, canys fe wnaethpwyd gynt lanafdra yn yr un Ty, os gellir coelio geiriau 'r Cythrael a'r Sain gyffredin. Ac nid ydyw yn beth anarferol, fod y Diafol yn mynych gynniweir i dai, lle y gwnaethpwyd rhyw lofruddiaeth, neu ryw weithred ffeidd arall. Y mae *Cardan* yn mynegi, fod Castell ym *Mharma*, yn perthyn i deuly anrhydeddus y *Torelli*; ac yn un o'r simnie yntho, fod yspryd drwg yn ymddangos, mew'n dull hen wraig hagr, pa bryd bynnag y byddei un o'r Teulu farw, er yr amser ac y lladdwyd hwn wraig dra goludog yn y Ty hwnnw, trwy drachwant ei Neiaint hi, y rhai a'i drylliasant hi'n ddarne, ac ai taslasant ir gaudy.

Eithr yrachostybygolaf yw hyn, sef, ar ôl i mi enill y Ty hynny trwy ordor cyfraith, a'm doddi mew'n gorefcyn o hono trwy awlurdod cyfiawn, sef gafwyd y wraig, yr hon y ddaethym i iw bwrw allan o'r Ty, dan y Simnai yn galw ar y Diawl, ac yn bytheirio allan regfeydd echryslawn yn fy erbyn i a'm teulu, gan ddywedyd, a chlywei hi ar ei chalon fod yn fodlon i gymmeryd ei chrogi, ie cymmeryd ei damnio, a bod yng naelod uffern gyda'r holl Gythreuliaid, pe galle hi ond ymddial arnafi a'm heiddo. A phan dwetpwyd y geiriau hyn wrthif, myfi a ddygais Betishwn yn ei herbyn hi at Farnwr *Mafcon*, ac efe a rwymodd y wraig ir *Good Behaviour*, gan wahardd iddi wneuthur niwed i neb o honom ni, nac yn ein Personau, nac yn ein Dâ, dan boen ffurfetion mawr: a dodwyd fi a'm Teulu dan amddiffynniad y Brenin a'r Gyfraith: Ac yr wyfi'n cadw fyth gyda mi Ordinhadau y Barnwr yn y matter hyn.

Eithr heb sefyll yn hwy ar yr ail Achosion, rwy cyfrif y cwbl i drefniad yr Achos cyntaf, gan dderchafu fyng olygon tuagat y llaw a'm tarawodd i, yr hwn gyd ddangosfodd ei nerth yn fyng wendid i, ei drugaredd yn fy nhroffedd i, a'i ddoeth, arafaidd, a rhyfeddol weithrediadau tuag attafi; oblegit nas goddefodd fy nhemptio tu-hwnt i'm gallu, eithr a wnaeth ynghyd ar brofedigaeth ffordd i mi ddytod allan, fel y gallwn ei dwyn hi.

Y mae gennif Achos mawr i ddywedyd gyda'r Brenhinol Brophwyd Dafydd, *Ein benaid a ddiangodd fel Aderyn o sagl yr Adarwyr; y Fagl a dorrwyd, a ninne a ddianghasom: Ein porth ni fydd yn enw'r Arglwydd, yr hwn a wnaeth Nefoedd a Daiar. Iddo ef am hynny y byddo'r Gogoniant yn awr ac yn dragywydd. Amen.*

